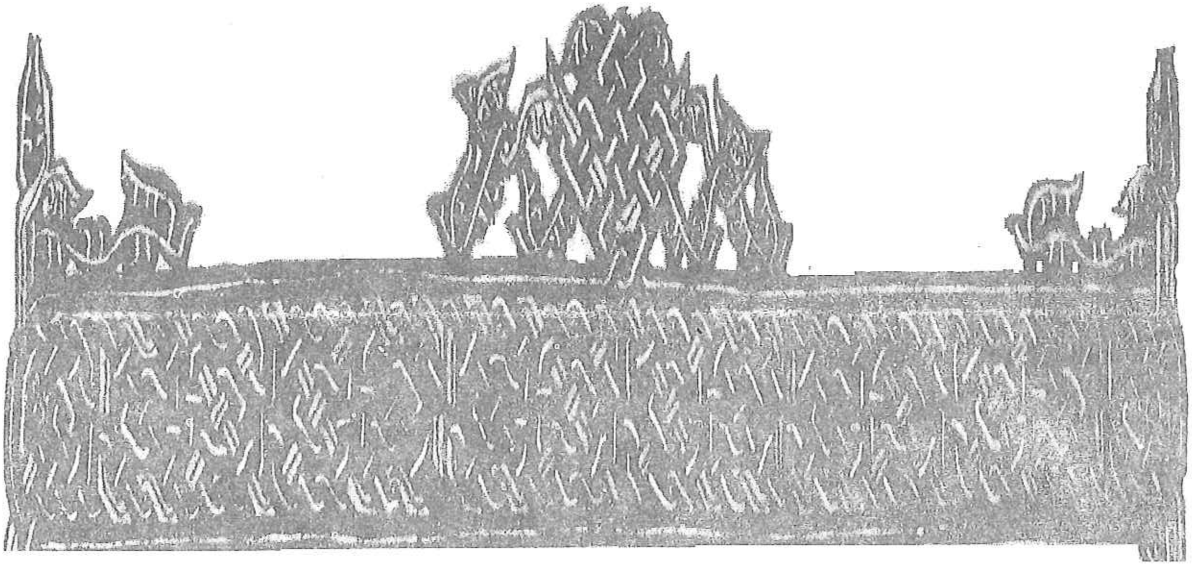

ምዕራፍ ፳፱

በበዓለ ፶ ምንባብ

፩ በስመ እግዚአብሔር አብ ወላዲ ወኢተወላዲ፡ ወበስመ እግዚአብሔር ወልድ ተወላዲ ወኢወላዲ፡ ወበስመ እግዚአብሔር መንፈስ ጽድቅ ኢወላዲ ወኢተወላዲ ፡ ሥሉስ ዘኢይረዲ፡ ወባዕል ዘኢይነዲ፡ አምጻኤ ዓለም እምኀበ ኢሀሎ እንዘ ኢይጐነዲ፡ ውስተ ልበ መሀይምናን ኃይለ ሃይማኖት ዘይወዲ፡ ለለ፩ ፩ በከመ ምግባሩ ይፈዲ፡ሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን፡ ወአሜን፡፡

፪ ንወጥንኬ ዘለፋሁ ለመቅደንዮስ ዘክሀዶ ለመንፈስቅዱስ ወመንፈስቅዱስኒ ክሀዶ ከመ ኢኮን እምአባግዓ መርዔቱ፡፡ ሶበሰ አፍቀሮ ለመንፈስቅዱስ እምኢኀደረ መለኮቶ ውስተ ኀሊና ሁ፡፡ ርሕቀ እምእግዚአብሔር ወእግዚአብሔርኒ ርሕቀ እምኔሁ፡፡ ወአልቦ ዘይክል ጸሊኦቶ ለመንፈስቅዱስ ዘእንበለ ዘጸልአ መንፈስቅዱስ፡፡ እስመ አልቦ ሰብእ ዘይጸልእ ቅዳሴ ዘእንበለ ዘአልቦቱ መንፈስቅዱስ፡፡

፫ ኦ መቅደንዮስ እፎ ክሀድኮ ለመንፈስቅዱስ እስመ መንፈሰ ሐሰት መልአ ውስተ ልብከ፡፡ ጥምቀትከኒ ኢጥምቀት፡፡እስመ ኢተቶስሐ በኃይለ መንፈስቅዱስ በከመ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ ዮሐንስ አጥመቀ በማይ ወአንትሙሰ ታጠምቁ በመንፈስ ቅዱስ ወበእሳት፡፡አእምርኬ ኦ ዕንቡዝ ከመ አልቦ ጥምቀት ዘእንበለ መንፈስቅዱስ፡፡ወበግብረ ሐዋርያትኒ ይብል እለ ተጠምቁ በኀበ ዮሐንስ እስመ ዓዲሁ ኢነሥኡ መንፈስቅዱስ ወባሕቱ ተጠምቁ

ምዕራፍ ሃያ ዘጠኝ

የበዓለ ኀምሳ ምንባብ

፩ በወለደና ባልተወለደ በእግዚአብሔር አብ ስም በተወለደና ባልወለደ በእግዚአብሔር ወልድ ስም ባልወለደም ባልተወለደም በእግዚአብሔር መንፈስቅዱስ ስም የማይበደር ሦስት የማይደኽይ ባለጠጋ ሳይዘገይ ዓለምን ከሌለበት ያመጣ የሃይማኖትን ኃይል በምእመናን ልብ የሚያኖር ለሁሉ ለእያንዳንዱ እንደ የሥራው የሚከፍል ለርሱ ምስጋና ይገባል ለዘላለሙ አሜን ይሁን፡፡

፪ መንፈስቅዱስን የካደ መንፈስቅዱስም ከመንጋው በጎች መካከል እንዳልሆን የካደው የመቅዶንዮቋስን ተግሣጽ እንጀምር መንፈስ ቅዱስን ወድዶትስ ቢሆን አምላክነቱን በኅሊናዉ ባሳደረ ነበር፡ከእግዚአብሔር ራቀ እግዚአብሔርም ከእርሱ ራቀ መንፈስቅዱስም ከጠላው በቀር መንፈስ ቅዱስን የሚጠላው የለም መንፈስቅዱስም ካላደረበት ሰው በቀር ምስጋናን የሚጠላ ሰው የለምና፡፡

፫ መቅዶንዮስ እንዴት መንፈስ ቅዱስን ካድኸው የሐሰት መንፈስ በልብህ ውስጥ ሞልቷልና ጥምቀትህም አለመጠመቅ ሆናለች፡፡የመንፈስቅዱስ ኃይል አልተዋሀደውም ጌታ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን ዮሐንስን በውኃ አጠመቀ እናንተ ግን በመንፈስቅዱስና በእሳት ታጠምቃላችሁ እንዳላቸው ልብህ የጠፋ ሆይ ያለመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት እንደሌለ ዕወቅ ፡፡በሐዋርያት ሥራም በዮሐንስ ስለ ተጠመቁት ገና መንፈስቅዱስን አልተቀበሉምን ነገር ግን

ጥምቀተ ዮሐንስ። ወእመሰኬ በእንተ ጥምቀተ ዮሐንስ ያርኢ ዕቃነ በእንተ ኢርደተ መንፈስ ቅዱስ እፎኬ ለከ ይትቄደስ ጥምቀትከ ዘክህድኮ ለመንፈስቅዱስ።እመ ጥምቀት ዘበማይ ባሕቲታ ታድኅን እምድኅኑ ደቂቀ ቃየን ወውሉደ ረዓይ ትኒ እምድኅኑ እለ ተጠምቁ በማየ አይኅ። ወአልቦ ዘኢተጠምቀ አሜሃ በአስራብ አይኅ ዘውኅዘ እምሰማይ ወበአንቅዕተ ማይ ዘዐርገ እምቀላይ ዘእንበለ ኖኅ ወብእሲቱ ወሠለስቱ ደቂቁ ወሠላስ አንስትያ ደቂቁ።ድኅኑ እለ ኢተጠምቁ ወተደምሰሱ እለ ተጠምቁ በማየ ሙስና። ዘፍ፯:፲፯-፳፩ ማቴ፳፬:፴፰ ሐዋ፩:፭

፬ ወካዕበመ እመሰ ይድኅን ሰብእ በተጠምቆ ዘማይ ዕራቃ እምድኅነ ፈርዖን ምስለ ሠራዊቱ ወምስለ ኵሎሙ መስተ ጽዕናነ አፍራሲሁ እለ ተጠምቁ በባሕረ ኤርትራ ወኢተርፈ ፩ እምኔሆሙ።በከመ ይቤ ሙሴ ፈነውከ መንፈሰከ ወደፈኖሙ ባሕር።ወተሰጥሙ ከመ ዐረር ውስተ ማይ ብዙኅ። ናሁኬ ያሬኢ ቃለ መጽሐፍ ከመ ኢያስጠመቶሙ ባሕር ለሰብአ ግብጽ ዘእንበለ ትእዛዘ መንፈስቅዱስ።ናሁኬ ኮኖሙ ጥመቀቶሙ ሙስና ለእለ ከማከ አብዳን። መንፈሰ እግዚአብሔር ወረደ ውስተ ባሕረ ኤርትራ ለአስጥሞ፡ ወውስተ ፈለገ ዮርዳኖስ ለቀድሶ። እፎኬ ይትቄደስ ጥምቀትከ ዘኢአመንከ በህሉናሁ ለመንፈስ ቅዱስ። ዘጸ ፲፬:፲፱ ሐዋ፲፱: ፩:፯ ማቴ፫:፲፮

፭ እስመ ይቤሎ እግዚእነ ለኒቆዲሞስ ዘኢተወልደ ዳግመ እማይ ወእመንፈስቅዱስ ኢይክል በዊአ ውስተመንግሥተ እግዚአብሔር ።እስመ ዘተወልደ እምሥጋ ሥጋ ውእቱ ወዘተወልደ እመንፈስ መንፈስ ውእቱ። ናሁኬ ተወለድከ እምሥጋ በከመ ቃየል ተወልደ እምአዳም ወኢተወልድከ እመንፈስ በከመ ተወልዱ ሐዋርያት በጽርሐ ጽዮን፡ዘበተጠምቆ በውኂዘ መንፈስ ቅዱስ። ተጠመቀ በማይ ዕራቁ ከመ ቍርነነዓት ወዕንጕጓት ወብሒሉ እለ ኢይበጽሖሙ ጽላሎተ መንፈስቅዱስ። ወኢተጠመቀ በፈለገ ዮርደኖስ ሃይማኖት ዘውእቱ ጰራቅሊጦስ መንበሐብሐ ጥመቀትነ። ዮሐ፫: ፭ ሐዋ፰:፭-፱

፮ ወእመሂ ትብል ካህን አነ ኢሕፁፅ አንተ እምገነውተ አማልክት እለ ይትከሀኑ በተማርዮ እንዘ የኀሥሡ ረድኤተ እምኀበ መናፍስት ርኩሳን።እፎኬ ትብል እቄድሳ ለቤተክርስቲያን ዘኢነሣእከ መንፈሰ ቅዳሴ። አርኮሙ አንተ ለአጋንንት ወመጋቤ ሕጉ ለሰይጣን። ትብልኑ ካዕበ በእንተ ቍርባን አዐርግ ጽንሐሐ ለእግዚአ ብሔር።ይትመየጥኑ ለከ ኅብስት ለከዊነ ሥጋሁ ለክርስቶስ ወጽዋዐ ወይንኒ ለከዊነ ደሙ ለክርስቶስ እንዘ ዕሩቅ አንተ እማኅተመ መንፈስቅዱስ። አኮኑ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ

የዮሐንስን ጥምቀት ተጠመቁ ይላል።ስለዮሐንስ ጥምቀት በመንፈስቅዱስ አለመው ረድ ምክንያት ገና መሆንን ካሳየ መንፈስቅዱስን ለካድኸው ላንተ እንደምን ይቀደስልሀል በውኃ መጠመቅ ብቻዋን የምታድን ቢሆን የቃየን ልጆች የረዓይትም ልጆች በዳኑ በጥፋት ውኃ ም የተጠመቁ በዳኑ ነበር።ያንጊዜ ከሰማይ በዘመነ በውኃ ምንጮችም ከውቅያኖስ በፈለቀ የጥፋት ፈሳሾች ከኖኅና ከሚስቱ ከሦስቱ ልጆቹ ከሦስቱም የልጆቹ ሚስቶች በቀር ያልተጠመቀ የለም።በጥፋት ውኃ ያልተጠመቁት ዳኑ የተጠመቁትግንጠፉ።ዘፍ፯:፲፯-፳፩ ማቴ፳፬:፴፰ ሐዋ፩:፭

፬ ዳግመኛም ሰው በውኃ ብቻ በመጠመቅ የሚድን ቢሆን ፈርዖን ከሠራዊቱ ጋር በኤርትራ ባሕር ከተጠመቁ ፈረሰኞች ሁሉ ጋር በዳነ ነበር ሙሴ መንፈስህን ላክህ ባሕርም ዋጣቸው እንደ እርሳስም በብዙ ውኃ ውስጥ ሰጠሙ እንዳለ።ከእነርሱም አንዱ እንኳን አልተረፈም እነሆ የመጻሕፍት ቃል ባሕር ያለ መንፈስቅዱስ ትእዛዝ የግብጽን ሰዎች አላሰጠመቻቸውም እነሆ እንዳንተ ላሉት ሰነፎች ጥምቀታቸው ጥፋት ሆነባቸው የእግዚአብሐር መንፈስ ወደ ኤርትራ ባሕር ለማስጠም ወደ ዮርዳኖስ ወንዝ ለመቀደስ ወረደ በመንፈስቅዱስም አምላክነት ያላመንህ የአንተ ጥምቀትህ እንደ ምን ይቀደሳል። ዘጸ ፲፬:፲፱ ሐዋ፲፱: ፩:፯ ማቴ፫:፲፮

፭ ጌታችን ኒቆዲሞስን ዳግመኛ ከውኃና ከመንፈስቅዱስ ያልተወለደ ወደእግዚአብሔር መንግሥት መግባት አይቻለውም ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ከመንፈስም የተወለደ መንፈስ ነው ብሎታልና። እነሆ ቃየል ከአዳም እንደተወለደ ከሥጋ ተወለድህ ሐዋርያት በጽርሐ ጽዮን በመንፈስቅዱስ ፈሳሽ በመጠመቅ እንደተወለዱ ከመንፈስ አልተወለድህም።የመንፈስቅድስ ጥላ እንደማ ይደርሳቸው እንደ እንቁራሪትና አርጃኖ እንደጉማሬም በውኃ ብቻ ተጠመቀህ በሃይማኖት ዮርዳኖስ ወንዝ ግን አልተጠመቅህም እርሱም የጥምቀታችን ሻሻቴ ጰራቅሊጦስ ነው። ዮሐ፫: ፭ ሐዋ፰:፭-፱

፮ ካህን ነኝ ብትል እንኳ ከርኩሳን መናፍስት ርዳታን ሽተው በመጠንቆል ከሚካኑ ጣዖት አምላኪዎች ያላነስህ ነህ፡የቅዳሴን መንፈስ ያልተቀበልህ አንተ እንዴት ቤተክርስቲያንን እቀድሳታለሁ ትላለህ አንተ የአጋንንት ጓደኞቸው የሰይጣንም ሕግ ሹመኛ ነህ። ሁለተኛም ስለቁርባን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አሳርጋለሁ ትላለህን ከመንፈስቅዱስ ማኅተም የተራቆትህ ሆነህ ኅብስቱ የክርስቶስን ሥጋ የወይን ጽዋውም የክርስቶስን ደም ወደ መሆን ይለወጥልሀልን።በሐዋርያት የሲኖዶስ መጽሐፍ ስለምሥጢር ሥርዓት ካህናት አቤቱ የጌታችንን ሥጋና

ሲኖዶስ ዘሐዋርያት ዘይነግር በእንተ ሥርዓተ
ምሥጢር ዘከመ ይብሉ ካህናት ንስእለከ እግዚኦ
ወናስተበቍዐከ ከመ ትፈኑ ቅዱሰ መንፈሰ
ኃይል ዲበ ዝ ኅብስት ወዲበ ዝ ጽዋዕ ይረስዮ
ሥጋሁ ለክርስቶስ ወጽዋዐ ወይንኒ ለከዊነ ደሙ
ለክርስቶስ እንዘ ዕሩቅ አንተ እማኅተመ
መንፈስቅዱስ፡፡ዮሐንስኒ ይቤ በመጽሐፈ ቅዳሴሁ
ይትቀፈጽ ኆኅተ ብርሃን ወይትረኀው ኀዋኅወ
ስብሐት ወይምጻእ መንፈስከ ሕያው ወቅዱስ
ይረድ ወይንበር ይኅድር ወይኑኅ ወይቀድስ ዘን
ተ አኰቴተ ቍርባን ወጽዋዕኒ ይትቀደስ፡ ለይኩ
ን ዝንቱ ኅብስት ሱታፌ ሥጋከ ሕያው ወጽዋ
ዕኒ ሱታፌ ደምከ መስተሣህል፡፡

፯ ወበዝኒ ኢትሌቡኑ ኦ መቅደንዮስ
ከመ ይትመየጥ ኅብስት ለከዊነ ሥጋሁ
ለክርስቶስ ወጽዋዕኒ ለከዊነ ደሙ፡፡ አንሰ እም
አፍቀርኩ ኅብስተ መሀይምናን እም ቍርባንከ
ወማየ ዓዘቃቲሆሙ እምወይነ ምሥጢርከ፡፡
እስመ ኵሉ ክርስቲያናዊ የዐትብ ማዕዶ በስመ
አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ ፡ ናሁኬ ፍጽምት
ማኅተመ ሥላሴ ዲበ ማዕዶሙ ለመሀይምናን፡፡
ወለከሰ ንትጋ ማኅተመ ቁርባንከ እስመ ክሕድኮ
ለመንፈስቅዱስ፡፡ ወእመሰ አልብከ መንፈሰ
ቅዳሴ ኢይትመየጥ ለከ ኅብስትከ ለከዊነ ሥጋሁ
ለክርስቶስ እምከዊነ ኅብስት ዘልማድ ወጽዋዕከኒ
ኢየትዌለጥ ለከዊነ ደሙ እምነ ግዕዘ ስቴ ወይን
ዘልማድ፡፡ ነፍጸ መንፈስቅዱስ እምኔከ እስመ
አሕጸጽካሁ እምህላዌ አብ ወወልድ፡፡ ወበእንተዝ
ዕርቅት ጥምቀትከ ወሙስንት ቤተክርስቲያንከ
ርስሕት ሢመተ ክህነትከ ወርኩስት ትምህርትከ
ወሐፀ ቃልከ ግምንት መሥዋዕትከ ወጽይእት
መዓዛ ዕጣንከ፡፡እመሂ አምጻእከ ስንዳሌ ከመ
ዘደመ ከልብ፡ ወእመሰ እምጻእከ ስኂነ ከመ ደመ
ሐራውያ፡ተገዘምኬ ኦ ዕፀ ዕልወት እምአፀደ ቤተ
ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር፡ኦ መቅደንዮስ ትሰም
ዮኑ ፍጡረ ለመንፈስቅዱስ፡ናሁኬ ይዘ ልፊከ
ዳዊት እንዘ ይነግር በእንተ መንፈስቅዱስ ይቤ
ትፌኑ መንፈሰከ ወይትፈጠሩ ወትሔድስ ገጸ
ለምድር፡ወበዝ አእምር ከመ ፈጣሬ ዓለም ውእ
ቱ መንፈስቅዱስ ወኢሕጹጽ ህላዌሁ እምአብ
ወወልድ እስመ በእንተ አብ ይቤ ዳዊት ወበቃለ
እግዚአ ብሔር ጸንዓ ሰማያት ወእምእስትንፋሰ
አፉሁ ኵሉ ኃይሎሙ፡፡ወበእንተ ወልድኒ ይቤ
ዮሐንስ ወንጌላዊ ዘቦቱ ኵሉ ኮነ ወዘእ ንበሌሁሰ
አልቦ ዘኮነ፡፡ወበእንተ መንፈስቅዱስኒ ይቤ
ዳዊት ወትፌኑ መንፈሰከ ወይትፈጠሩ፡፡
መዝ፴፪:፮ ;፻፫:፴ ዮሐ፩:፫

፰ ናሁኬ አስተጋባእነ ግብረተ ዓለም
እምገጸ መጻሕፍት ዘዘዚአሁ ወረሰይነ ውስተ
አሐቲ ጽምረተ ሥላሴ፡፡ ወኢኮነመ አብ ዘይኤ
ዝዝ ወወልድ ዘይገብር ወመንፈስ ቅዱስ ዘያጠእ
ጥዕ፡፡ በከመ አብ ገብረ ወወልድኒ ገብረ በአም

ደም ያደርገው ዘንድ የመንፈስቅዱስን ኃይል
በዚህ ኅብስት ላይ በዚህም ጽዋ ላይ እንድትልክ
እንለምንሀለን እንማልድሀለንም እንደሚሉ የሚ
ናገር ተጽፎ የለምን፡፡ዮሐንስም በቅዳሴው መጽ
ሐፍ የብርሃን ደጃፍ ይገለጥ የምስጋናም ደጆች
ይከፈቱ፡ ሕያውና ቅዱስ መንፈስም ወርዶ
ይረፍበት ይደር ይዋሀድ ይህንንም የቁርባን
ኅብስት ይቀድስ ጽዋውም የተቀደሰ ይሁን ይህ
ምስጋና ከሕያው ሥጋህ ጋር የተባበረ ጽዋውም
ይቅር ከሚል ከደምህ ጋር የተዋሐደ ይሁን
አለ፡፡

፯ መቅደንዮስ ሆይ በዚህም ኅብስት
ወደ ክርስቶስ ሥጋነት ጽዋም ደሙን ወደመሆን
እንደሚለውጥ አታስተውልምን፡፡ እኔስ ከቁርባ
ንህ ይልቅ የምእመናንን እንጀራ ከምሥጢር
ወይንህም ይልቅ የጉድጓዳቸውን ውኃ ወደድሁ
የክርስቲያን ወገን የሆነ ሁሉ ማዕዱን በአብና
በወልድ በመንፈስቅዱስም ስም ይባርካልና እነሆ
እንከን የሌላት የሥላሴ ማኅተም በምእመናን
ማዕድ ላይ አለች አንተ ግን መንፈስቅዱስን
ክደኸዋልና የቁርባንህ ማኅተም ጎዶሎ ነው፡፡
የቅዳሴ መንፈስ ከሌለህስ ኅብስትህ ከልማድ
ኅብስትነት የክርስቶስን ሥጋ ወደመሆን ጽዋህም
ከልማድ የወይን መጠጥነት ደሙን ወደ መሆን
አይለወጥልህም ከአብና ከወልድ ባሕርይ አሳን
ሰኸዋልና መንፈስቅዱስ ከአንተ ሸሽቷል ስለዚ
ህም ጥምቀትህም የተራቆተች ቤተክርስቲያንህም
የጠፋች የክህነትህ ሹመት ያደፈች ትምህርትህና
የቃልህ ፍላፃ የረከሰች መሥዋዕትህ በኃጢአት
የተያዘች የዕጣንህም መዓዛ የከረፋች ናት፡፡
ስንዴ ብታመጣም የአርያ ደም እንዳመጣህ ነህ
፡፡የክህደት ዛፍ ሆይ ከእግዚአብሔር ቤተክርስቲ
ያን አፀድ ተቆረጥህ፡መቅደንዮስ ሆይ መንፈስ
ቅዱስን ፍጡር ትለዋለህን፡ እነሆ ዳዊት ይገሥ
ጽህል ስለመንፈስቅዱስ ሲናገር መንፈስህን ትል
ካለህ ይፈጠራሉም የምድርንም ፊት ታድሳለህ
ብሏልና መንፈስቅዱስም የዓለም ፈጣሪ እኗኗ
ሩም ከአብና ከውልድ ያነሰ እንዳልሆነ በዚህ
ዕወቅ፡፡ስለ አብ ዳዊት በእግዚአብሔር ቃል ሰማ
ያት ጸኑ ሠራዊቶቻቸውም ሁሉ በአፉ እስት
ንፋስ ብሏልና ስለወልድም ወንጌላዊ ዮሐንስ
ሁሉ በእርሱ የሆነ ያለ እርሱም የሆነ የለም አለ
፡፡ስለ መንፈስቅዱስም ዳዊት መንፈስህን ትልካ
ለህ እነርሱም ይፈጠራሉ አለ፡፡
መዝ፴፪:፮ ;፻፫:፴ ዮሐ፩:፫

፰ እነሆ የዓለምን መፈጠር ከተለያዩ
መጻሕፍት ሰብስበን በአንዲት የሥላሴ አንድ
ነት ውስጥ ጠቀለልን፡፡አብ አዛዥ ወልድ ሠሪ
መንፈስቅዱስም አከናዋኝ አይደለም፡ አብ እንደ
ፈጠረ ወልድም በእርሱ አምሳል ፈጥሯል

ሳሉ።ወበከመ ወልድ ገብረ ወንፈስቅዱስሂ ገብረ በአርአያሁ። አኮ በበመክፈለቶሙ አላ ዘበ፩ ኀሊና። አኮ በቅኔ ወበሥራሕ አላ ዘበ፩ ነቢብ ከመ ዘበ፩ አፍ ወልሳን።

፱ ወካዕበ ትብልኑ ኦ መቅዶንዮስ የሐጽጽ መንፈስ ቅዱስ እምአብ ወወልድ በከመ ትምህርተ አውጣኪ ካልእከ። እፎ ኀበርክሙ ላዕለ መንፈስቅዱስ ኦ ደቂቀ ገሃነም ዘበእንቲአክሙ ይቤሎ እግዚእ ለጴጥሮስ አንተ ኰኵሕ ወላዕሌከ አሐንጻ ለቤተክርስቲያንየ ወኢይክልዋ አናቅጸ ሲኦል። አንትሙ እለ ታበውእዎሙ ለፅቡሳነ ኀሊና ውስተ ዐዘቅተ ገሃነም። አማን አንትሙ አናቅጸ ሲኦል ዘኀዋኀወ ብርት ማዕፆ ልብክሙ ወዘሐጺን መናስግተ ኀሊናክሙ። አማንኬ አንትሙ አናቅጸ ሲኦል እለ ርኀዋን ለፍኖተ እሳት ወዕፁዋን መንገለ ገነት። አማን አንትሙ አናቅጸ ሲኦል እለ ክህድክምዎ ለመንፈሰ ጽድቅ ወተለውክምዎ ለመንፈሰ ሐሰት። እስመ አልቦ ቅዱስ ከመ ጰራቅሊጦስ ወአልቦ ርኩስ ከመ ዲያብሎስ።ማቴ፲፮:፲፰ ዮሐ ፰:፵፬: ፲፬ :፳፭

፲ ወእመሰ ሕፁፅ ውእቱ መንፈስቅዱስ እምአብ ወወልድ ለምንትኬ ይቤ ወልደ እግዚአብሔር እንዘ ታጠምቅዎሙ በሉ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ። ወእመሰኬ የሐጽጽ መንፈስቅዱስ ለምንትኬ አዘዘ ጥምቀተ በዘኢትዔረዮ፡ እስመ ኢይደሉ ሰዋቀ ጽርሕ በዘኢይዔሪ፡ ኃይለ ሃይማኖትኒ በዘኢይትማሰል። ማቴ፳፰:፲፱

፲፩ ስማዕ ዘከመ ይቤላ መልአክ ለማርያም ወናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ፡ ወትቤሎ ማርያም ለመልአክ እፎ ይከውነኒ ዝንቱ እንዘ ኢየአምር ብእሴ።ወይቤላ መንፈስቅዱስ ይመጽእ ላዕሌኪ ወኃይለ ልዑል ይጼልለኪ። ኢይቤላ መልአክ አነ እቄድሰኪ ወአነ አጸንዐኪ፡ እስመ ኢይደልወት ሎቱ ለመልአክ ከመ ይቀድሳ ለእመ አምላክ።ወካዕበ ኢይደልወት ሎቱ ለፍጡር ከመ ይኩና መጽንዒ ለእመ ፈጣሪ።

፲፪ አብሰራ ፅንሰ ዘኢልማድ፡ ወሶበ ናፈቀት ዜነዋ ምጽአተ መንፈስቅዱስ ወነገራ ከመ ትትቄደስ በዘይዔርዮ ለዘይቤላ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ። ወካዕበመ ይቤላ ወኃይለ ልዑል ይጼልለኪ። ወዘንተ ነገራ ከመ በኃይለ አብ ወበጽላሎቱ ትክል ፀኒሶቶ ለዕሩየ መለኮት ምስለ አብ።አኮ በ፩ ፍና ዘአብሰራ አላ በሥላሴ። ነገራ ፩ ዘይቄድሳ ወ፩ ዘያፀንዓ ወ፩ ዘይትወለድ እምኔሃ ፫ ዐምደ ብርሃን እለ ዕሩያን በአካል ወእለ ኅቡራን በስን፡ ወሱራሔ፡ ተተክለ ውስተ ቤተ ዮሴፍ ጸራቢ። ወህላወሆሙሰ አኮ በህየ ባሕቲቱ ዘይትገበር። ወሉዓሌሆሙሰ አኮ በዐቅም

ወልድም እንደፈጠረ መንፈስ ቅዱስም በእርሱ አርአያ ፈጠረ።በየዕድላቸው አይደለም በአንድ ምክር አንድ አሳብ ነው እንጂ በመገዛትና በመድከም አይደለም በአንድ አፍ በአንድም ምላስ እንደ መናገር በአንድ ንግግር ነው እንጂ።

፱ ዳግመኛም መቅዶንዮስ እንደ አውጣኪ ትምህርት መንፈስቅዱስ ከአብና ከወልድ ያንሳል ትላለህን ጌታ ስለእናንተ ጴጥሮስን አንተ አለት ነህ በአንተም ላይ ቤተክርስቲያኔን እሠራታለሁ የሲኦልም ደጆች አይችሉአትም ያለው የገሃነም ልጆች ሆይ እንደምን በመንፈስቅዱስ ላይ ተባበራችሁ በኅሊና የደከሙትን ወደ ገሃነም ጉድጓድ የምታስገቡአቸው እናንተ ናችሁ በእውነት እናንተ የልባችሁን መዝጊያ የናስ ደጆች የኅሊናችሁም ቁልፍ የብረት የሆነ የሲኦል በሮች ናችሁ በእውነት እናንተ ወደ እሳት ለመሄድ የተከፈታችሁ ወደ ገነተ ለመሄድ ግን የተዘጋጃችሁ የሲኦ ል በሮች ናችሁ ፡ እውነት ነው እናንተ የጽድቅን መንፈስ የካዳችሁት የሐሰትን መንፈስ ግን የተከተላችሁት የሲኦል በሮች ናችሁ እንደ ጰራቅሊጦስ ቅዱስ እንደዲያብሎስ ርኩስ የለም። ማቴ፲፮:፲፰ ዮሐ ፰:፵፬: ፲፬ :፳፭

፲ መንፈስቅዱስ ከአብና ከወልድ ያነሰ ቢሆን ስለምን የእግዚአብሔር ልጅ ስታጠምቁአቸው በአብና በወልድ በመንፈስቅዱስም ስም በሉ አለ።መንፈስቅዱስ ያነሠ ከሆነ ስለምን በማይስተካከለው መጠመቅን አዘዘ፡ ያልተካከለ ባላለአዳራሽ የማይመሳሰልም ኃይል ለሃይማኖት አይሆንምና። ማቴ፳፰:፲፱

፲፩ መልአኩ ማርያምን እነሆ ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልጂያለሽ እንዳላት ስማ፡ ማርያምም መልአኩን ወንድ ልጅ ሳላውቅ ይህ እንደምን ይሆንልኛል አለችው።እርሱም መንፈስ ቅዱስ ባንቺ ላይ ይመጣል የልዑልም ኃይል ይጋርድሻል አላት መልአኩ እኔ እቀድስሻለሁ አጸናሽማለሁ አላላትም፡መልአክ የአምላክን እናት ይቀድሳት ዘንድ የተገባው አይደለምናዳመኛም ፍጡር የፈጣሪን እናት የሚያጸና ሊሆናት አይቻለውምና።

፲፪ የተለመደ ያይደለውን ፅንስ አበሰራት በተጠራጠረችም ጊዜ የመንፈስቅዱስን መምጣት ነገራት ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልጂያለሽ ያላት እርሱን በሚተካከለው እንደምትቀደስ ነገራት።ሁለተኛም የልዑል ኃይል ይጋርድሻል አላት በአብ ኃይል በጥላውም ከአብ ጋር በመለኮት የተካከለ እርሱን ትፀንሰው ዘንድ እንደሚቻላት ነገራት፡ በሦስቱ እንጂ በአንድ ወገን ብቻ ያበሰራት አይደለም አንዱ የሚቀድሳት አንዱ የሚያፀናት አንዱ ከእርሷ የሚወለድ እንደሆነ ነገራት። በአካል የተካከሉ በክብርና በጸዳል የተባበሩ ሦስት የብርሃን ምሶሶዎች በጠራቢው በዮሴፍ ቤት ውስጥ ተተከሉ አናኗራቸው ግን

ወዕመቆሙኒ አኮ በመስፈርት ምሉአን በኍለኄ ወስፉሐን እስከ አጽናፈ አጽናፍ፡፡ ሉቃ ፩:፳፮-፴፰

፲፫ ወባሕቱ ሥምረቶሙሰ ኀበ ወለተ ዳዊት ፩ ከመ ይቀድሳ ወ፩ ከመ ያጽንዓ ወ፩ ከመ ይሠገው እምኔሃ፡፡ገብረት ለነ ምዕራገ እም፫ አዕማደ ብርሃን ከመ ንክሀል ዐሪገ እስከ ኑኃ አርያም፡፡ ወሶበ ትትኄለይ ማርያም ይትኄለይ መኑኬ ዘተወልደ እምኔሃ፡፡ወእመሰ ይትኄለይ መኑ ውእቱ ዘተወልደ እኔሃ ካዕበመ ይትኄለይ መኑ ውእቱ አቡሁ ዘወለዶ እም ቅድመ ዓለም፡፡ ወሶበ ይትኄለይ አቡሁ ዘወለዶ እምቅድመ ዓለም ይት ኄለይ መንፈሰ ጽድቅ ዘህልው ምስሌሁ ወምስለ ወልዱ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም፡፡

፲፬ ናሁኬ አያደት ድንግል አሕባለ ሥላሴ ውስተ ጥቅመ ሀገራ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን ወቀጸረት ዐውዳ በደመ ሰማዕት መዋዕያን እለ ተጋደሉ በእንተ ሥላሴ፡ ወአቀመት አዕማደ ዐሠርቱ ወክልኤቱ ሐዋርያት እለ ኢይጸንኑ በንክናኬ ወኢይትፈጽሑ በጕድብ ወበማኅፄ አእባነ ጳዝዮን ጽዱላን እንበይነ ስኖሙ ወአእባነ መረግድ ንጹሐን እንበይነ ጽድቆሙ አእባነ ሰንፔር ፍሡሐን እንበይነ ቂሐተ ደሞሙ ወአእባነ ወርቅ ንጡፋን እንበይነ ስምዖሙ፡፡ ወገብረት መዓጽዊሃ እምዕፀ ቄድሮስ ዘውእቶሙ ነቢያት ወአልቦ ዘይክል በዊአ ከመ ይርአይ ዕማዴ ሐዋርያት ዘእንበለ ዘቦአ እንተ አናቅጸ ትንቢት ዘነቢያት፡ እስመ ኵሉ ዘይፈቅድ በዊአ ውስተ ሕንጻ እግዚአብሔር ይኤምኆ ቅድመ ኆዋኆዊሃ ለቤተክርስቲያን፡፡ ወእምድኅረ ቦአ ይኤምኆ አዕማዲሃ፡፡ ወከማሁ ዘዚ ይፈቅድ ይባእ ውስተ ዐቢየ ክርስቲያን ይትመራኆ ውስተ አናቅጸ ትንቢቶሙ ለነቢያት ከመ ያእምር ዘከመ እፎ ተነበዩ በእንተ ሐዋርያት፡፡

፲፭ ወእምዝ ያጸምእ ቃለ እምአፈ ኢሳይያስ እንዘ ይብል እሠይም ለኪ መኳንንትኪ ከመ ትካት ወመማክርተኪ ከመ ቀዲሙ ወትሰመዪ ሕንጻ ጥቅም፡፡ ናሁኬ አኀበረ ነቢይ ነቢያተ ወሐዋርያተ ውስተ ሕንጻ ቤተ እግዚአ ብሔር፡፡ እሠይም ለኪ መኳንንትኪ ከመ ትካት ዘይቤ አቀውም ለኪ ሐዋርያተ ህየንተ ነቢያት ወመማክርተኪ ከመ ቀዲሙ ዘይቤ ቀሳውስተ ወዲያቆናተ ህየንተ ደቂቀ አሮን፡፡ ኢሳ፷፮:፲፩

፲፮ ወካዕበመ ይትመራሕ እንዘ ያጸምእ ቃለ እምአፈ ዳዊት ዘይቤ፡፡ ውስተ ኵሉ ምድር ወጽአ ነገሮሙ፡፡ ወእስከ አጽናፈ ዓለም በጽሐ ነቢቦሙ፡፡ ወዓዲ ይትመራሕ እንዘ ያጸምእ ቃለ

በምድር ብቻ የሚወሰን አይደለም፡፡ከፍታቸው በልክ የሚመጠን ጥልቀታቸውም በመሥፈሪያ የሚሠፈር አይደለም በሥፍራ ሁሉ የመሉ እስከ ዳርቻዎች ዳርቻ ድረስ የተዘረጉ ናቸው፡፡ሉቃ ፩:፳፮-፴፰

፲፫ ዳሩ ግን ፈቃዳቸው ወደ ዳዊት ሴት ልጅ አንዱ ይቀድሳት ዘንድ አንዱ ያጸናት ዘንድ አንዱም ከእርሷ በሥጋ ይወለድ ዘንድ ነው፡፡ እስከ አርያም ከፍታ ድረስ መውጣት እንዲቻለን ከሦስት የብርሃን ምሰሶዎች ማረጊያ አደረገችል ን፡፡ ማርያም በምትታሰብበት ጊዜ ከእርሷ የተወለደው ማን እንደሆነ ይታሰባል፡ ዳግመኛም ዓለም ሳይፈጠር አስቀድሞ የወለደው አባቱ ማን እንደሆነ ይታሰባል ፡ዓለም ሳይፈጠር አስቀድሞ የወለደው አባቱም ከልጁም ጋር ያለ የጽድቅ መንፈስ ይታሰባል፡፡

፲፬ እነሆ ድንግል የቤተ ክርስቲያንን አምባ በሥላሴ ገመድ ዙሪያውን አሠረች አደባባዩአንም ስለሥላሴ በተጋደሉ ድል በነሱም በሰማዕታት ደም ቀጠረች በመነቅነቅ የማያዘ ነብሉ በምሳርና በመጥረቢያ የማይፈቱ አሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ምሰሶዎች አድርጋ አቆመች እነርሱም ስለክብራቸው የሚያበሩ የጳዝዮን ደንጊ ያዎች ስለ ደማቸውም መቅላት ደስ የሚያሰኙ የሰንፔር ደንጊያዎች ስለ ምስክርነታቸውም የጠ ሩ የወርቅ ደንጊያዎች ናቸው መዝጊያዎቿንም ከቄድሮስ እንጨት አደረገች እነርሱም ነቢያት ናቸው፡፡ በነቢያት ትንቢት በሮች ከገባው በቀር የሐዋርያትን ምሰሶነት ያይ ዘንድ መግባት የማ ቻለው የለም፡፡ ወደ እግዚአብሔር ሕንፃ ለመግ ባት የሚሹ ሁሉ መጀመሪያ የቤተክርስቲያንን ደጃፎች ይሳለ ማልና ከገባም በኋላ ምሰሶዎቿን ይሳለማል እንዲሁ ወደታላቂቱ ቤተክርስቲያን መግባት የሚወድ ስለሐዋርያት እንዴት ትንቢት እንደተናገሩ ያውቅ ዘንድ ወደ ነቢያት የትን ቢታቸው በሮች ይሄዳል፡፡

፲፭ ከዚህም በኋላ አለቆችሽን እንደጥንቱ አማካሪዎችሽንም እንደ ቀደመው እሾምል ሻለሁ ጽኑ አምባ ተብለሽ ትጠሪያለሽ ሲል ከኢሳይያስ አፍ ቃልን ያደምጣል እነሆ ነቢዩ ነቢያትንና ሐዋርያትን በቤተክርስቲያን ሕንፃ ውስጥ አንድ አደረገ፡፡አለቆችሽን እንደ ጥንቱ እሾምልሻለሁ ያለው ስለነቢያት ፈንታ ሐዋርያትን አቆምል ሻልሁ አማካሪዎችሽንም እንደ ቀደመው ያለው በአሮን ልጆች ፈንታ ቀሳውስትና ዲያቆናትን እሾምልሻለሁ ማለት ነው፡፡ኢሳ፷፮:፲፩

፲፮ ዳግመኛም ቃላቸው ወደ ምድር ሁሉ ወጣ ቃላቸውም እስከ ዓለም ዳርቻ ድረስ ያለውን ቃል ከዳዊት አፍ እየሰማ ይመራል፡፡ ከእንደገናም እግዚአብሔር በብዙ ኃይል ለሚና

ዘይቤ እግዚአብሔር ይሁቦሙ ቃለ ለእለ ይዜ ንዉ ኃይለ ብዙኃ፡፡ንጉሠ ኃያላን ለፍቅሩ ወለ ሥነ ቤትከ ተካፈልነ ምህርካ፡፡ወካዕበመ ይትመ ራሕ እንዘ ያጸምእ ቃለ ዘይቤ ወአነ አጽናዕኩ አዕማዲሃ፡፡ ወበእላንቱ ቃላተ ትንቢት ተመሪሖ ይበውእ ውስተ ጽርሐ ንጉሥ ወያሰምክ ውስተ አዕማደ ባርሕይ ዘውእቶሙ ሐዋርያት፡፡ መዝ ፲፰:፬

፲፯ ንትመየጥኬ ኀበ ዘለፋሁ ለመቅዶንዮስ ንበሎ እንከሰ ትብልኑ አብ ከመ ብእሲ ወመንፈስቅዱስ ከመ እስትንፋስ፡፡ ሕቀኬ ተረፈከ ክህደተ ህላዌሁ ለወልድ ከመ ይኩን ፍጹመ ክህደትከ ከመ ክህደተ ሰብልያኖስ፡፡ ውእቱሰ አርአየ አሐደ ገጸ ወአንተሰ አርአይከ ክልዔተ ገጸ፡፡ አርአይከ እምነተከ ላዕለ ግጻዌ አብ ወላዕለ ግጻዌ ወልድ ወአብጠልከ ግጻዌሁ ለመንፈስቅዱስ፡፡ብጠልኬ እም ጾታ ክርስቲያን ወኢያህሉ ዝክረ ስምከ ውስተ ድብዲቆናሙ ለቅዱሳን፡፡

፲፰ ትብልኑ አብሰ አብ ውእቱ በህላዌሁ ዘይሰመይ አቡሁ ለወልድ ወወልድኒ ወልድ ውእቱ በህላዌሁ ዘይሠመይ ወልደ ለአብ፡፡ ወመንፈስቅዱስሰ ኢወለደ ከመ አብ ወኢተወልደ ከመ ወልድ፡፡ ወበእንተዝ ትቤ በክህደተ ኀሊናከ መንፈስቅዱስ ነኪር ውእቱ እምህላዌ አብ ወወልድ፡፡ወበእንተዝ አስተማሰልኮ ከመ እስትንፋስ ዘኢያስተርኢ በአካል፡፡

፲፱ እፎኬ ትብል አልቦቱ መልክእ ለመንፈስ ቅዱስ፡፡ በእንተ ምንትኬ ትቤ ቅድስት ኦሪት በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድርሰ ሀለወት እምትካት፡፡ወኢያስተርኢ ወኢኮነት ድሉተ ወጽልመት መልዕ ልተቀላይ ወመንፈሰ እግዚአብሔር ይጼልል መልዕልተ ማይ፡፡ናሁኬ መንፈስቅዱስ ህልው አመ ተፈጥረ ዓለም፡፡ ዘፍ፩:፩-፫

፳ ወምጥማቃተ ዮርዳኖስኒ ኢተቀደሰ ዘእንበለ ርደተ መንፈስቅዱስ፡፡ወእግዚእነሂ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ እንዘ ቃጠምቅዎሙ በሉ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ፡፡ናሁኬ አግሀደት ለከ ቅድስት መጽሐፍ ከመ ኢኮነ ግብረተ ዓለም ዘእንበለ መንፈስቅዱስ፡፡ኢማየ ጥምቀት ወኢሢመተ ክህነት ኢቀድሶ ምሥጢር ወኢቀድሶ ምሥዋዕ ኢተነብዮ ወኢአውፅኦ መናፍስተ ርኩሳን ኢይትከሀል ዘእንበለ በርደተ መንፈስ ቅዱስ እስመ ኵሉ ማርዮ እምኃይለ አጋንንት ወኵሉ ተነብዮ እምኃይለ መንፈስቅዱስ፡፡ እስመ ቀዲሙ ተቀሐወ ሰይጣን ምስለ እግዚአብሔር፡፡ ወበእንተዝ ወድቀ እምጾታ መላእክት፡፡ ኢሳ ፲፬:፲፪ ፩ቆሮ ፲፪:፲

ገሩት ቃልን ይሰጣቸዋል የኃያላን ንጉሥ ለወዳጁ ይሰጣል፡ ከቤትህም ክብር ምርኮን ተካፈልን ያለውን ቃል አዳምጦ ያልፋል፡ ሁለተኛም እኔም ምሰሶዎቿን አጸናሁ ያለውን ሰምቶ ያልፋል ፡በእነዚህም የትንቢት ቃሎች ተመርቶ ወደ ንጉሥ አዳራሽ ይገባል የዕንቍ ምሰሶዎቿንም ይደገፋል እነርሱም ሐዋርያት ናቸው፡፡ መዝ ፲፰:፬

፲፯ ወደ መቅዶንዮስ ተግሣጽ ተመልሰን ከእንግዲህም አብ እንደ ሰው መንፈስቅዱስ እንደ እስትንፋስ ነው ትላለህን እንበለው ክህደትህ እንደ ሰብልያኖስ ክህደት ፍጹም ሲሆን የወልድን ህልውና መካድ ብቻ ቀረህ እርሱ አንድ አካልን አሳየ አንተ ደግሞ ሁለት አካላትን ገለጥህ በአብ አካል በወልድም አካል ማመንህን አሳየህ የመንፈስቅዱስን አካላዊነት ግን አጠፋህ፡፡አንተስ ከክርስቲያን ወገኖች የጠፋህ ሁን የስምህም መታሰቢያ በቅድሳን የመታሰቢያ መጽሐፍ ውስጥ አይኑር፡፡

፲፰ አብስ በባሕርዩ የወልድ አባት የሚባል አብ ነው፡ ወልድም በባሕርዩ ለአብ ልጅ የሚባል ወልድ ነው፡ መንፈስቅዱስ ግን እንደ አብ አልወለደም እንደወልድም አልተወለደም ትላለህን፡፡ስለዚህም በኀሊናህ ክህደት መንፈስ ቅዱስ ከአብና ከወልድ ባሕርይ የተለየ ነው አልህ በዚህም ምክንያት በአካል እንደማይታይ የአብና የወልድ እስትንፋስ አስመሰልኸው፡፡

፲፱ እንዴት መንፈስቅዱስ መልክ የለውም አልህ፡ ስለምን የከበረች ኦሪት በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ ምድርም ባዶ ነበረች አትታይም የተዘጋጀችም አልነበረችም ጨለማም በውኃ ላይ ነበር የእግዚአብሔርም መንፈስ በውኃ ላይ ሰፍፎ ነበር አለች እነሆ ዓለም በተፈጠረ ጊዜ መንፈስቅዱስ ነበረ፡፡ ዘፍ፩:፩-፫

፳ የዮርዳኖስም መጥመቂያ ያለመንፈስ ቅዱስ መውረድ አልተቀደሰም ጌታችንም ለደቀ መዛሙርቱ ለደቀመዛሙርቱ ስታጠምቁአቸውም በአብና በወልድ በመንፈስቅዱስም ስም በሉ አላቸው፡ እነሆ ቅድስት መጽሐፍ የዓለም መፈጠር ያለመንፈስቅዱስ እንዳልሆነ ነገረችህ የጥምቀት ውኃ የክህነትም መሾም ምሥጢር ማክበር መሥዋዕት መቀደስ ትንቢት መናገርም ርኩሳን መናፍስትንም ማውጣት ያለ መንፈስ ቅዱስ መውረድ ካልሆነ በቀር አይቻልም፡፡ ጥንቆላ ሁሉ ከአጋንንት ኃይል ትንቢት መናጋርም ሁሉ ከመንፈስቅዱስ ኃይል ነውና፡፡ቀድሞም ሰይጣን ከእግዚአብሐር ጋር ተከራክሯልና ስለዚህም ከመላእክት ወገን ተለይቶ ወደቀ ፡፡ ኢሳ ፲፬:፲፪ ፩ቆሮ ፲፪:፲

፷፩ ወይእዜኒ ኢኀደገ ተቃሕዎ በከመ ነገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ኵሎ ትእዛዘ ዘአዘዞሙ ለውሉደ እስራኤል ማእከለ ፪ ኪሩብ እም እለ ሀለዋ ውስተ ታቦት። ወያበውእ ርእሶ ሙሴ ውስተ ማእከለ ተድባብ ዘወርቅ ዘመልዕልቴሃ ለታቦት ወይዌጥሕ ርእሶ ዲበ ምስሀል ወይከውን ቃለ ካልእ ኪሩብ ውስተ አሐቲ እዘኒሁ ወቃለ አሐዱ ኪሩብ ውስተ ካልእት እዝን። ወከማሁ ሰይጣንኒ ይትናገር በስብኮ አማልክቲሆሙ ለአሕዛብ። ወቃለ እግዚአብሔርሰ ኮነ ውስተ እዝነ ሙሴ ማእከለ ኪሩብ ዘወርቅ አኮ ዘይትናገራ ኪሩብ ዘሥዕለ ወርቅ አላ መንፈሰ እግዚአብሔር ዘኀዱር ላዕሌሆን።ወስብኮ አማልክትኒ አኮ ለሊሆሙ ዘይትናገሩ አላ መንፈሰ ቤልሆር ዘኀዱር ላዕሌሆሙ። ዘጸ፳፭:፲፯-፳፪

፷፪ ወዓዲ ቦ ተቃሕዎ ለሰይጣን ምስለ እግዚአብሔር በከመ አስተንፈሰ መንፈሰ እግዚአብሔር በአፈ ነቢያት: ውእቱ ይትናገር በአፈ ማርያን እስመ ኵሉ ዘንጹሕ መንፈስቅዱስ ወኵሉ ዘርኩስ መንፈሰ ቤልሆር። እስመ ኵሉ ዘጽድቅ መንፈሰ እግዚአብሔር ወኵሉ ዘተጓሕልዎ መንፈሰ ሐሰት።እስመ ኵሉ ዘሰላም መንፈሰ እግዚአብሔር:ወኵሉ ዘላኳ መንፈሰ ዲያብሎስ:እስመ ኵሉ ዘብርሃን መንፈሰ እግዚአብሔር።ወኵሉ ዘጽልመት መንፈሰ ሰይጣን። በከመ ለእግዚአብሔር መላእክቲሁ ንጹሐን ወለሰይጣንኒ አጋንንቲሁ ርኩሳን። በከመ ለእግዚአብሔር ነቢያቲሁ ቅዱሳን ወለሰይጣንኒ ማርያኒሁ ርኩሳን።በከመ ለእግዚአብሔር ሐዋርያቲሁ ምእመናን ወለሰይጣንኒ ካህናቲሁ መስሕታን: እስመ ኵሉ ዘይትአመን በፍቅደ ኖኀያት ወሲራከ አሐዝ ከመ ይርከቡ ትእምርቶ ለእግዚአብሔር ኢየሐጹ እመሰግላን ወእማርያን: እስመ ካህናቲሁ ለሰይጣን እሙንቱ: እስመ ሰይጣንኒ የኀሥሥ ምክንያተ በዘያስህት ኢይሜህር በዘይድኅኑ ዘእንበለ ዳእሙ በዘይትኀጐሉ። ወእሙንቱሂ ከማሁ ይተግሁ በዘያስህትምሙ ለመሀይምናን።እመቦ ዘረከቡ ጽቡሰ ኀሊና ይመርሕዎ ውስተ ፍናተ ስሒት እለ በጠሉ እምክህነተ ኢየሱስ ክርስቶስ ያበጠሉ መርዔቶ እምአግባዓ ምሥጢር ኢለቢዎሙ ዘይቤ ኢሳይያስ መኑ የአምር ኀሊናሁ ለእግዚአብሔር ወመኑ መማክርቲሁ: መኑ ለቅሖ ወተፈድዮ።፩ነገ፳፪:፩- ፳፰ ዮሐ፲፮:፲፫

፷፫ ኦ ዕውራን መርሖ ዐዋውርት እለሂ ትመርሕዎሙ ወእለሂ ይትመርሑ እምኔክሙ ኵልክሙ ትወድቁ ውስተ ግብ። በእንተ ምንትኬ ቀዲሙ ወፃእነ እምገነት: አኮኑ በፈቲወ ከዊነ አምላክ። ለምንትኑ ይእዜኒ ትፈትዉ ከዊነ እግዚአብሔር ወትብሉ ነአምር ዘይመጽእ ወንፈልጥ ዘይከውን እፎኬ ዘኢተአምሩ ዕለተ ሞት

፷፩ አሁንም እግዚአብሔር ለሙሴ በታቦቱ ላይ በተሣሉ በሁለቱ ኪሩቤል መካከል ሆኖ ለእስራኤል ልጆች ያዘዛቸውን ትእዛዝ ሁሉ እንደነገረው መከራከሩን አልተወም ሙሴም በላይዋ ታቦት ባለበት የወርቅ መክደኛ መካከል ራሱን አስገባ:ራሱንም ወደ ማስተሥረያው ቀና አደረገ የሁለተኛውም ኪሩብ ድምጽ በአንዷት ጆሮው የአንዱም ከሩብ ድምጽ በሁለተኛይቱ ጆሮው መጣ።ሰይጣንም እንዲሁ በአማልክታቸው ምስል ለአሕዛብ ይናገራል የእግዚአብሔር ቃል ግን በወርቅ ኪሩብ መካከል ወደ ሙሴ ጆሮ መጣ። በወርቅ የተሳሉ ኪሩቤል አልተነገሩም በእነርሱ ላይ ያደረ የእግዚአብሐር መንፈስ እንጂ። የአማልክት ምስሎችም ራሳቸው የሚናገሩ አይደሉም በእነርሱ ላይ ያደረ የቤልሆር መንፈስ ነው እንጂ። ዘጸ፳፭:፲፯-፳፪

፷፪ ዳግመኛም ሰይጣን የእግዚአብሔር መንፈስ በነቢያት አንደበት እንደተናገረ አድርጎ የእግዚአብሔርን መንፈስ የተከራከረበት ጊዜ አለ። እርሱ በጠንቋዮች አንደበት ይናገራል ንፁህ የሆነ ሁሉ የመንፈስ ቅዱስ የረከሰውም ሁሉ የቤልሐር መንፈስ ነውና እውነት የሆነው ሁሉ የእግዚአብሔር መንፈስ መሸነጋገልም ያለበት ሁሉ የሐሰት መንፈስ ነውና። ሰላም ያለው ሁሉ የእግዚአብሔር መንፈስ መለያየት ያለበት ሁሉ የዲያብሎስ መንፈስ ጨለማም የሆነው ሁሉ የሰይጣን መንፈስ ነውና። የእግዚአብሔር መላእክት ንጹህን እንደሆኑ የሰይጣን አጋንንት የረከሱ ናቸው: ለእግዚአብሔር ነቢያቱ ቅዱሳን እንደሆ ኑ ለሰይጣንም ጠንቋዮች የረከሱ ናቸው :ለእግዚአብሔር ሐዋርያት የታመኑ እንደሆኑ የሰይጣንም አገልጋዮች አሳቾች ናቸው። የእግዚአብሔርን ምልክት ያገኝ ዘንድ ፊደሎችን በመሻት ቁጥሮችንም በመጨመር የሚታመን ከጠንቋዮችና ከሟርተኞች አያንስም የሰይጣን ካህናት ናቸውና ።ሰይጣንም በሚያስትበት ገንዘብ ምክን ያት ይፈልጋልና የሚጠፉበትን እንጂ የሚድኑ በትን አያስተምርም:እነርሱም እንደርሱ ምእመና ንን ያስቱአቸው ዘንድ ይተጋሉ ኅሊናው ደካማ የሆነ ቢያገኙ ወደ ስህተት ጎዳና ይመሩታል። ኢየሱስ ክርስቶስንም ከማገልገል የወጡ ኢሳይ ያስ የእግዚአብሔርን አሳብ ማን ያውቃል ያማከረውስ ማን ነው:ማን አበደረው ማንስ ተቀበለው ያለውን ሳያውቁ መንጋውን ከምሥጢር በጎች ያወጡአቸዋል። ፩ነገ፳፪:፩-፳፰ ዮሐ፲፮:፲፫

፷፫ የዕውሮች መሪዎች ዕውሮች ሆይ፤ የምትመሯቸው እናንተ በእናንተም በሚመ ሩት ሁላችሁም ወደ ጉድጓድ ትወድቃላችሁ።ቀድሞ በምን ምክንያት ከገነት ወጣን አምላክነትን በመሻት አይደለምን ዛሬስ ለምን እግዚአብሔርን ለመሆን ትሻላችሁ የሚመጣውን እናውቃለን የሚሆነውንም እንረዳለን ትላላችሁ: እንግዲያ

ክሙ ወኢትትኀጥኡ እምገጸ እግዚአብሔር:: እመሰኬ መማክርቲሁ አንትሙ እለ ተአምሩ ኀሊናሁ ጕዩ ኀበ ኢይበጽሐክሙ ወተኀብኡ እም ገጸ መዓቱ: እስመ ሰሐቀ ረሰይክምዎ ለምክረ እግዚአብሔር: ወአነሂ እስሕቅ በተኀጕሎትክሙ ወአንሰ እትፌሣህ በቀኒስለ ሕማምክሙ: በከመ ይቤ ነቢይ አኮኑ ጸላእተከ ጸላእኩ እግዚኦ:: መዝ ፻፲፰:፻፲፫ ማቴ፲፰:፲፬

፷፬ ለምንትኬ ተሐምይዎሙ ለአዳም ወለሔ ዋን በእንተ ዘተሰዱ እምገነተ ተድላ በበሊዐ ዕፀ ዕልወት:: አኮኑ ትብል ቅድስት ኦሪት ዘአሕሰመ ቃለ ላዕለ አቡሁ ወእሙ ሞተ ለይሙት:: አንትሙሰ ሐመይክምዎሙ ለአቡክሙ ወለእ ምክሙ ወትእዛዘ እግዚአብሔር ኢዐቀብክሙ:: በከመ እሙንቱ ፈተዉ ከዊነ አምላክ አንትሙሂ ፈተውክሙ ከዊነ እግዚአብሔር እስመ ትብሉ ነአምር ፍናዊሁ ለእግዚአብሔር እንተ ትመጽእ: እስመ አኮ በፀኒሐ ፍኖት ዘይትረከብ አሰሩ ወአኮ በኀርዮ ዕለት እም ዕለት ወሰዓተ እም ሰዓት ዘየኀልፍ መቅሰፍተ መዓቱ:: ዘጸ፷፩:፲፯

፷፭ ርጉማን ኵሎሙ እለ ይትአመኑ ክሙ:: በከመ ይቤ ኤርምያስ ነቢይ ርጉመ ለይኩን ኵሉ ዘይትአመን በእጓለ እመሕያው: ወያሰምክ መዝራእቶ ቦቱ ወእም እግዚአብሔር ይርሕቅ ልቡ ወይከውን ኳሔላ ውስተ ገዳም ዘኢይሬኢ ሠናየ ሶበ ይመጽእ:: ወእለሂ ይትአ መኑ በርእየተ ከዋክብት ሱቱፋነ አጋንንት እሙ ንቱ::ምንት ብክሙ ውስተ አየራት ትኀሥሥ ዎሙ ለከዋክብት:: ወእመሂ ትፈቅዱ ኀሠሣ ሆሙ ተለዐሉ ኀበ ሉዓሌሆሙ ወእመሰ ኢትክሉ ተልዕሎ እፎኬ ትክሉ ታእምሩ ግዕዘ ህላዌሆ ሙ::ወበሲኖዶስኒ ይቤ አሐዱ እም ሐዋርያት ወልድየ ኢትኩን ረአዬ ኮከብ ወኢትኩን ተጠያሬ በያፍ እስመ ዝንቱ ኵሉ ውስተ ጣዖት ይመ ርሕ:: ወኢተአምሩኑ ከመ መላእክተ ስህተት እለ ተደመሩ ምስለ አዋልደ እጓለ እመሕያው መሀሩ ለውሉዶሙ ርእየተ ኮከብ ወገቢረ ሥራይ ወመቲረ አሥራው:: ኢሳ፲፫:፲ ሄኖ፪-፫

፷፮ እመሰኬ ይድኀን ሰብእ በርእየተ ኮከብ እምድኅኑ ውሉደ ረአይት እማየ አይኅ እንተ ደምሰሶሙ:: ለምንትኬ ተዐደው መላእክተ ስህተት እለ መሀሩ ርእየተ ኮከብ ውስተ ቀላየ ጽልመት ወተኀትሙ በእብን ጠዋይ በእደ መላእክተ ኃይል ጽኑዓን:: እመኬ ርእየተ ኮከብ እምጽአት ሙቃሔ ላዕለ እለ መሀሩ:: ወድም ሳሴ ላዕለ እለ ተምህሩ ለምንትኬ ተኀሥሥዎ ለእምጻኤ ሙስና:: ኀሥወ ለእግዚአብሔር ዘይኄ ልቆሙ ለከዋክብት በምልኦሙ ወይሰምዮሙ ለኵሎሙ በበአስማቲሆሙ:: ኢሜሞሙ

የምትሞቱበትን ቀን አውቃችሁ ከእግዚ አብሐር ፊት የማትደበቁት ለምንድር ነው አሳቡን የምታ ውቁ የእግዚአብሐር አማካሪዎች እናንተ ከሆና ችሁስ ወደ ማያገኛችሁ ሥፍራ ሽሹ ከቁጣውም ፊት ተሸሸጉ የእግዚአብሔርን ምክር መሳቂያ አደረጋችሁት እኮን::እኔም በእናንተ ላይ በማሾ ፍ እስቃለሁ እኔም በመከራችሁ ቁስል እደሰ ታለሁ ነቢይ አቤቱ ጠላቶችህን ጠልቻለሁና እንዳለ:: መዝ ፻፲፰:፻፲፫ ማቴ፲፰:፲፬

፷፬ አዳምና ሔዋንን ከሕይወት ዛፍ በመ ብላት ከተድላ ገነት በመሰደዳቸው ምክንያት ለምን ታሙአቸዋላችሁ የከበረች ኦሪት በአባቱና በእናቱ ላይ ክፉ ቃል የተናገረ ሞትን ይሙት ትል የለምን::እናንተ ግን አባታችሁንም እናታ ችሁንም አማችኋቸው የእግዚአብሔርንም ትእዛ ዝ አልጠበቃችሁም:እነርሱ አምላክነትን እንደ ሻቱ እናንተም እግዚአብሔርን ለመሆን ተመኛ ችሁ የምትመጣዋን የእግዚአብሔርን መንገዱን እናውቃለን ትላላችሁና::መንገድ በመጠበቅ ፍለ ጋውን የሚገኝ ቀንን ከቀን ሰዓትንም ከሰዓት ለይቶ በመምረጥ የቁጣው መቅሰፍት የሚያ ልፍ አይደለምና በእናንተም የሚያምኑ ሁላቸ ው የተረገሙ ናቸው:: ዘጸ፷፩:፲፯

፷፭ ነቢዩ ኤርምያስ በሰው ልጅ የሚታመን ሁሉ ከንዱንም የሚደገፍበት የተረ ገመ ይሁን ልቡ ከእግዚአብሔር ቃል በምድረ በዳም በሚመጣ ጊዜ መልካሙን የማያይ ጭቃ ይሆናል እንዳለ ከዋክብትን በማየት የሚታመ ኑም የአጋንንት ማኅበረተኞች ናቸው: ከዋክብ ትን ትመራመሩአቸው ዘንድ በአየራት ውስጥ ምን አላችሁ እነርሱንም መመርመር ከወደዳችሁ ወደ ከፍታቸው ከፍ ከፍ በሉ ከፍ ከፍ ማለት ካልቻላችሁ ግን የአኗኗራቸውን ጠባይ እንዴት ልታውቁ ይቻላችኋል:: በሲኖዶስም ከሐዋርያት አንዱ ልጄ ሆይ ኮከብ የምታይ አትሁን በወፍም የምታሟርት አትሁን ይህ ሁሉ ወደ ጣዖት ይመራልና አሉ:: ከሰው ልጆች ሴቶች ጋር የተጋቡ የስህተት መላእክት ለልጆቻቸው ኮከብ ማየትና መድኃኒት ማድረግን ሥር መበጠስንም እንዳስተማሩ አታውቁምን:: ኢሳ፲፫:፲ ሄኖ፪-፫

፷፮ ሰው ከኮብ በማየት የሚድን ቢሆ ንስ የረዐይት ልጆች ካጠፋቸው የጥፋት ውኃ በዳኑ ነበር:ኮከብ ማየትን ያስተማሩ የስህተት መላእክትስ ለምን ወደ ጨለማ ባሕር ተጣሉ: በጽኑ የኃይል መላእክትም እጅ በክፉ ደንጊያ ለምን ተዘጋባቸው::ኮከብን ማየት ባስተማሩ ላይ እሥርን በተማሩትም ላይ ጥፋትን ከማጣች ጥፋት አምጪውን ለምን ትሹታላችሁ ከዋክብ ትን በጠቅላላቸው የሚቆጥራቸውን ሁላቸውን ም በየስማቸው የሚጠራቸው እግዚአብሔርን

እግዚአብሔር ከመ ትትዐቀብዎሙ ለብርሃናተ ሰማይ አላ ሜሞሙ ለብርሃናተ ሰማይ ከመ ያብርሁ ላዕሌክሙ:: ዘፍ፩:፲፮ መዝ፰:፫

፳፮ እመሰ ሥሉጣን አንትሙ ላዕለ ብርሃናተ ሰማይ በልዎ ለፀሐይ አብርህ ለነ በሌሊት ወለከዋክብትኒ በልዎሙ አስተርእዩነ በመዐልት::ወእመሰ አልብክሙ ሥልጣን ላዕሌሆሙ ኅድጉ ሑያጼሆሙ ወኢትትግሁ ለማኅሠሦሙ:: ንበር ኅበ ሜሙከ ወኢትትሌዐል ውስተ አየራት::እስመ አልብከ ሰዋስው በዘተዐርግ:: ወኢትፅብት ውስተ ቀላይ ኅበ ኢተክል ወፂአ:: ኢትኅሥሥ ህሉናሆሙ ለፍጡራን::ኅሥሥ በእንተ ህሊናከ ወአእምር ከመ መሬት አንተ ወውስተ መሬት ምግባኢከ:: ትብልኑ ለእግዚአብሔር እትቀነይ ውስተ ቤተመቅደሱ ወለትምህርተ አጋንንት እጸመድ በርእየተ ከዋክብት እስመ ኢይከ ውነከ ዝሰ፡ እስመ ይቤ ለሊሁ በወንጌል ኢይክል ገብር ለክልዔ አጋእዝት ተቀንዮ እመ አኮ ፩ ያፈቅር ወካልኦ ይጸልእ:: ወእመ አኮ ለ፩ ይትኤዘዝ ወለ፩ ኢይትኤዘዝ:: ኢትክሉኬ ተቀንዮ ለእግዚአብሔር እንዘ ንዋየ ታፈቅሩ:: ማቴ፮:፳፬

፳፯ እመሰኬ አጥርዮ ንዋይ ያግኅሥ እምተቀንዮ ለእግዚአበሔር እፎ ለዘተጸምደ ለትምህርተ አጋንንት:: ወበእንተ ዲናርኒ ይቤ ዘመኑ መልክዑ ወጽሕፈቱ:: ወይቤልዎ ዘነጋሢ ዘቄሳር:: ወይቤሎሙ ሀቡ ዘቄሳር ለቄሳር ወዘእግዚአብሔር ግበሩ ለእግዚአብሔር:: በከመ ኢፈቀደ ይደመር ንዋየ ንጉሥ ውስተ ቤተ እግዚአብሔር ከማሁ ኢይፈቅዶ ለዘኮነ መምህረ ለትንቢተ ሐሰት ከመ ይኩን መምህረ ለቤተ ክርስቲያን::ወበከመ ቄሳር ንጉሠ ሮሜ ቀነዮሙ ለደቂቀ እስራኤል እንበይነ ዘገደፎሙ እግዚአብሔር በእንተ ኃጢአቶሙ እስከ ያገብኡ ሎቱ ጸባሕተ ዲናር ዘተለክዐ በስሙ:: ወከማሁ ቀነዮሙ መንፈስ ቤልሖር ለካህናተ ምሥጢር በእንተ ዘተግኅሠ እምኔሆሙ መንፈስቅዱስ እስከ ያገብኡ ሎቱ ዲናራተ አልባቢሆሙ ዘተለክዐ በስገለ ከዋክብት ወበትምህርተ መጻሕፍቲሆሙ ዘሐሰት:: ማቴ፳፪:፳፩

፳፰ እስመ ይኤዝዞ መጽሐፈ ሲኖዶስ ለዘይጠመቅ ከመ ይበል ተመይጦ መንገለ ዐረብ እወግዘከ ሰይጣን ወለኵሎሙ አጋንንቲከ መስሕታን ወለኵሉ ሰገልከ ርኩስ ወለኵሉ ሥራያቲከ ወለኵሉ ምግባሪከ ሕሱም:: ወእምዝ ይትመየጥ መንገለ ጽባሕ ወይበል አአምን ብከ አቡሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወአአምን በወልድከ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ ወአአምን በመንፈስቅዱስ ጸጋ ጥምቀት ዘቤተክርስቲያን:: ወወሪዶ ውስተ ቀላየ ዮርዳኖስ ይነሥእ ጥምቀተ እምኅበ ኤጲስቆጶስ

ፈልጉት እግዚአብሔር የሰማይ ብርሃናትን እናንተ እንድትጠብቁአቸው አልፈጠራቸውም ለእናንተ ያበሩ ዘንድ በሰማይ ጠፈር ላይ ሾማቸው እንጂ:: ዘፍ፩:፲፮ መዝ፰:፫

፳፮ እናንተ በሰማይ ብርሃናት ላይ የሠለጠናችሁ ከሆናችሁስ ፀሐይን በሌሊት አብ ራልን በሉት ከዋክብትንም በቀን ተገለጡልን በሉአቸው ::በእነርሱ ላይ ሥልጣን ከሌላችሁ ግን እነርሱን ማየት ተዉ እነርሱንም ለመመ ርመር አትትጉ በተሾምህበት ተቀመጥ ወደ አየ ራትም አትንጠልጠል የምትወጣበት መሰላል የለ ህምና:: መውጣት በማትችልበት ባሕርውስጥ አትዋኝ የፍጡራንን አኗኗር አትመራመር ኅሊናህን መርምር አንተ አፈር እንደሆንህ ወደ አፈርም መመለስህን ዕወቅ:: ለእግዚአብሔር በቤተ መቅደሱ እገዛለሁ ከዋክክብትንም በማየት ለአጋንንት ትምህርት እገዛለሁ ትላለህን ይህ አይሆንልህምና እርሱም ባለቤቱ በወንጌል አንድ አገልጋይ ለሁለት ጌቶች መገዛት አይችልም ካልሆነ አንዱን ይወድዳል ሁለተኛውንም ይጠላል ወይም ለአንዱ ይታዘዛል ለአንዱም አይታ ዘዝም ገንዘብ እየወደዳችሁ ለእግዚአብሔር መገዛት አይቻላችሁም ብሏልና:: ማቴ፮:፳፬

፳፯ ገንዘብ ማከማቸት ለእግዚአብሔር ከመገዛት የሚያርቅ ከሆነ የአጋንንትን ትምህርት የሚከተል ሰውማ እንደምን ይቻለዋል:: ስለ ዲናርም መልኩና ጽሕፈቱ የማን ነው አለ፡ የንጉሥ የቄሣር ነው ከመገዛት የሚያርቅ ከሆነ የአጋንንትን አሉት እርሱም የቄሣርን ለቄሣር የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር ስጡ አላቸው:: የንጉሥ ገንዘብ ወደ እግዚአብሔር ቤት ይጨመር ዘንድ እንዳልወደደ እንዲሁ ለሐሰት ትንቢት አስተማሪ የሆነውን ለቤተ ክርስቲያን አስተማሪ ይሆን ዘንድ አይሻውም በኃጢአታቸው ምክንያት እግዚአብሔር ስለተዋቸው ስሙ የተጻፈበትን ዲናር ግብር እስኪገብሩለት ድረስ የሮም ንጉሥ ቄሣር የእስራኤልን ልጆች እንደ ገዛቸው እንዲሁ መንፈስቅዱስ ከእነርሱ በመለየቱ ምክንያት የከዋክብት ጥንቆላ የሐሰት መጻሕፍቶቻቸውም ትምህርት የተጻፈባቸውን የልቦቻቸውን ዲናሮች እስኪ ገብሩለት ድረስ የምሥጢር ካህናት የቤልሆር መንፈስ ገዛቸው:: ማቴ፳፪:፳፩

፳፰ ሲኖዶስ መጽሐፍ የሚጠመቅን ሰው ወደ ምዕራብ ዞሮ ሰይጣንን አወግዝሀለሁ የሚያስቱ አጋንንትህን ሁሉ የረከሰ ጥንቆ ላህንም ሁሉ መድኃኒቶችህንም ሁሉ ክፉ ሥራህንም ሁሉ አወግዝሀለሁ እንዲል ከዚህም በኋላ ወደ ምሥራቅ ተመልሶ የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ሆይ አምንብሀለሁ በአንድያ ልጅህ በኢየሱስ ክርስቶስም አምናለሁ፡ በመንፈስቅዱስና በቤተ ክርስቲያን የጥምቀት ጸጋ አምናለሁ እንዲል ያዝዘዋልና ወደ ዮርዳኖስ ባሕርም ገብቶ በኤጲስ

አው እም እደ ቀሲስ፡፡ወወፂአ እምቀላየ ዮርዳኖስ ይነሥእ ማኅተመ ዘቅብዐ በለሳን ከመ ይኩን ዲናረ ለእግዚአብሔር ወመልክዑሰ ቅብዐ በለሳን ውእቱ ማኅተም በስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ፡፡

፴ ወእምከመ ገብአ እንከ ኀበ ተማርዮ ወሰገል ወሥራይ ወርእየተ ኮከብ ተቀንየ ለዘአውገዘ ለሰይጣን ወተጽሕፈ ውስተ ልቡ መልክዐ ዲናር ዘተረፈ ጣዖታቲሁ ወያሴስል ጸጋ መንፈስቅዱስ እምላዕሌሁ፡ እስመ አልቦ ስንእ ማእከለ መንፈሰ እግዚአብሔር ወማእከለ መንፈሰ ሰይጣን፡ በከመ ይቤ ጳውሎስ መኑ ዘደመሮ ለብርሃን ምስለ ጽልመት፡ወመኑ ያስተዌርያ ለጽድቅ ምስለ ኃጢአት፡፡ ወመኑ ዘያነብር ጣዖተ ውስተ ቤተ እግዚአብሔር፡፡ ፪ቆሮ ፮፡፲፬-፲፮

፴፩ ወመኑ ውእቱ ቤተ እግዚአብሔር ዘእንበለ ዳእሙ መሀይምናን፡፡በከመ ይቤ ጳውሎስ ወዘሰ አማሰነ ቤተ እግዚአብሔር ሎቱኒ ያማስኖ እግዚአብሔር ወቤቱሰ ለእግዚአብሔር አንትሙ፡ እስመ ኵሉ ተማርዮ ወሰገል ወርእየተ ኮከብ ወተአምኖ በትእምርተ አንዘ መጽሐፍ ወተጠይሮ በአዕዋፍ ወትሕዝብት በአንበስብሶ ቀራንብት ወአእናፍ ወበፋለ ቃል ዘይትረከብ ምስለ ሕሊና ወኑሢሠ ትምህርት በውልዋሌ ሐሰት፡እስመ ዝሰ ኵሉ ንዋየ ጸላዒ ውእቱ ሰቆራር በኀበ እግዚአብሔር ወምኑን በኀበ መንፈሰ ጽድቅ፡፡ወዘይገብር ዘንተ ውፁእ እምክርሠ ጥምቀት ወኢውሉድ እመንፈሰ እግዚአብሔር እስመ ኀበ አውገዘ ተመይጠ፡፡ ፩ ቆሮ፫፡፲፮-፲፯

፴፪ ንትመየጥኬ ኀበ ዘለፋሆሙ ለመቅዶንዮስ ወለአውጣኪ እለክሕድዎ ለመንፈስ ቅዱስ፡፡ኦ መቅዶንዮስ ወአውጣኪ አየኑ ምክንያተ ረከብክሙ በእንተ ክሕደተ መንፈስቅዱስ፡፡ ትብሉኑ ከመ አብ ወለደ ወኢተወልደ፡፡ወበእንተዝ ነአምን ከመ አቡሁ ውእቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ፡፡ ወወልድኒ ተወልደ ወኢወለደ ወሎቱኒ ነአምኖ ከመ ወልዱ ውእቱ ለእግዚአብሔር፡፡ ወመንፈስቅዱስሂ ኢተወልደ ወኢወለደ፡፡ ወበእንተዝ ተሰምየ መንፈስ ዘአንበለ አካል ወኃይል ዘእንበለ ራእይ፡፡ወእነሂ እብለክሙ ወእመሰ በእንተ ተሰመዮ መንፈስ ቦአክሙ ቃሉ ውስተ ልብክሙ እንዘ ትትሔዘቡ ከመ አልቦቱ አካል ከመ አብ ወወልድ አብኒ ይሰመይ መንፈሰ በከመ ይቤ እግዚእነ በወንጌል እስመ እግዚአብሔር መንፈስ ውእቱ ወእለሂ ይሰግዱ ሎቱ ሀለዎሙ በመንፈስ ወበጽድቅ ይስግዱ ሎቱ፡፡ ጳውሎስኒ ይቤ እስመ ኀበ ሀሎ መንፈሰ እግዚአብሔር ሀየ ሀሎ ግዕዛን ፡እስመ መንፈስ እግዚአብሔር ውእቱ፡፡ ዮሐ፬፡፳፬ ሮሜ፰፡፱ ፪ቆሮ፫፡፲፯

፴፫ ወካዕበመ ወልድኒ መንፈስ ውእቱ፡፡

ቆጾስ ወይም በቄስ እጅ ይጠመቃል፡ ከዮርዳኖስ ባሕርም ወጥቶ ለእግዚአብሔር ዲናር ሊሆን የበለሳን ቅባት(ሜሮን) ማኅተምን ይቀበላል፡ መልኩም የበለሳን ቅባት በኢየሰስ ክርስቶስ ስም መታተም ነው፡፡

፴ ከዚያ በኋላ ወደ ሟርትና ጥንቆላ መተትና ኮከብ ወደማየትም ከተመለሰ ላወገዘው ለሰይጣን ተገዛ በልቡም የጣዖቶቹ ቅሪት የዲናር መልክ ይጻፋል የመንፈስቅዱስም ጸጋ ከእርሱ ይርቃል በእግዚአብሔር መንፈስና በሰይጣን መንፈስ መካከል ስምምነት የለምና፡ ጳውሎስ ብርሃንን ከጨለማ ጋር አንድ የሚያደርገው ማን ነው ጣዖትንስ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ የሚያኖር ማን ነው እንዳለ፡፡ ፪ቆሮ ፮፡፲፬-፲፮

፴፩ ምእመናን ናቸው እንጂ ሌላ የእግዚአብሐር ቤት ማን ነው ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ቤት ያፈረሰ እግዚአብሔር እርሱን ያፈርሰዋል የእግዚአብሔርም ቤቶች እናንተ ናችሁ እንዳለ፡፡ ሟርትና ጥንቆላ ኮከብን ማየትም ሁሉ በተጻፈ የቁጥር ምልክት በወፎች መጠንቆል አፍንጫንና ቅንድቦችን በማንቀሳቀስ ግምት መናገር በአሳብ በሚገኝ በሐሰት መወላወል ምልክትን መፈለግም ይህ ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ አስጸያፊ የሆነ በጽድቅ መንፈስም ዘንድ የተናቀ ነውና ይህንንም የሚያደርግ ከጥምቀት ጸጋ የወጣ ከእግዚአብሔርም መንፈስ ያልተወለደ ነው ወዳወገዘው ተመልሷልና፡፡፩ ቆሮ፫፡፲፮-፲፯

፴፪ መንፈስቅዱሳን ወደካዱት ወደ መቅዶንዮስና ወደ አውጣኪ ተግሣጽ እንመለስ፡፡ መቅዶንዮሰና አውጣኪ ሆይ መንፈስ ቅዱስን ለመካድ ምን ዓይነት ምክንያት አገኛችሁ፡ አብ ወለደ እንጂ አልተወለደም ስለዚህም የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እንደሆነ እናምናዋለን፡፡ ወልድም ተወለደ አልወለደምም እርሱንም የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ እናምነዋልን፡፡ መንፈስቅዱስም አልወለደም አልተወለደምም ስለዚህም አካል የሌለው መንፈስ መልክም የሌለው ኃይል ተባለ ትላላችሁን፡፡እኔም እላችኋለሁ መንፈስ ስለመባል እንደ አብና እንደ ወልድ አካል እንደሌለው ስትጠራጠሩ ቃሉ ወደ ልባችሁ ከገባስ አብም መንፈስ ይባላል ጌታችን በወንጌል እግዚአብሔር መንፈስ ነው የሚሰግዱለትም በመንፈስና በጽድቅ ይሰግዱለት ዘንድ አላቸው እንዳለ፡፡ ጳውሎስም የእግዚአብሔር መንፈስ ባለበት በዚያ አርነት አለ፡መንፈስ እግዚአብሔር ነውና፡ አለ፡፡ ዮሐ፬፡፳፬ ሮሜ፰፡፱ ፪ቆሮ፫፡፲፯

፴፫ ዳግመኛም ወልድ መንፈስ ነው እርሱ

በከመ ይቤ ለሊሁ በወንጌል ወዝኒ ቃል ዘነገርኩክሙ መንፈስ ውእቱ ወሕይወት ውእቱ። ወካዕበመ ይቤ እስመ መንፈስ ይፌቅድ ወሥጋ ይደክም። እሰመ መንፈስ ይፌቅድ ይቤ በእንተ መለኮቱ ወሥጋ ይደክም ይቤ በእንተ ትስብእቱ። ወለአርዳእሁኒ አመ ነፍሐ ውስተ ገጾሙ ወይቤሎሙ ንሥኡ መንፈሰ ቅዱሰ ለእለ ኀደግሙ ኃጢአት ይትኃደግ ሎሙ ወለእለ ኢኃደግሙ ኢይትኀደግ ሎሙ፡ ዝኒ ሀብተ ጸጋ ዘመለኮተ ዚአሁ ወዘጰራቅሊጦስ፡ እስመ እምእስ ትንፋሰ አፉሁ ለወልድ ኮነ ንሥእተ መንፈስ ቅዱስ በከመ ይቤ መጽሐፍ አፍላገ ማየ ሕይ ወት ይውኅዝ እመከርሠ። ዘንተ ይቤ በእንተ መንፈስቅዱስ ዘሀለምሙ ይንሥኡ። ናሁኬ ተርጕመ ዘንተ ወንጌላዌ በንሥእተ መንፈስ ቅዱስ ለሐዋርያት እምአፈ ኢየሱስ ክርስቶስ እምድኅረ ነፍሐ ውስተ ገጾሙ እንዘ ይብል ንሥኡ መንፈሰ ቅዱሰ። ዮሐ ፮:፷፫ ፤፳፳:፫

፶፪ ካዕበ ይቤለሙ ንበሩ ሀገረ ኢየሩሳ ሌም እስከ ትለብሱ ኃይለ እምአርያም፡እመ ሰኬ ወሀቦሙ በይእቲ ዕለት ጰራቅሊጦስሃ እምኢይቤ ንበሩ ሀገረ ኢየሩሳሌም እስከ ትለብሱ ኃይለ እም አርያም።ዘዚአሁ መንፈሰ ጸገወ ወበእንተ ጰራቅሊጦስ አሰፈወ። ጳውሎስኒ ይቤ እስመ አኮ መንፈሰ ቅኔ ዘነሣእክሙ በዘትፈርሁ አላ ነሣእ ክሙ መንፈሰ ውሉድ።ወይጸርኅ መንፈሰ ወልዱ ውስተ ልብክሙ ወይብል አባ ወአቡየ። ሉቃ፳፬:፵፱ ሮሜ፰:፲፭

፶፫ በእንተዝ ይቤ እግዚእነ ዘኪያክሙ ሰምዐኪያየ ሰምዐ ወዘኪያየ ሰምዐ ሰማያ ለዘፈነወኒ።በከመ ወደየ ቃሎ በእስትንፋሰ አፉሁ ውስተ አፈ አርዳኢሁ አእሚሮ ይቤ ዘኪያክሙ ሰምዐ ኪያየ ሰምዐ። ወበከመ አምጽአ ትእዛዘ እምኀበ አቡሁ አእሚሮ ይቤ ዘኪያየ ሰምዐ ሰምያ ለዘፈነወኒ፡ እስመ አቅደመ ነጊረ እንዘ ይብል ኵሉ ዘሰማዕኩ በኀበ አብ እነግር። ወዝኒ ቃል ዘእነግረክሙ አነ አኮ ዘእምኀቤየ አላ ዘእምኀቤሁ ለአቡየ ዘፈነወኒ አልቦሙ ትእዛዝ ለሐዋርያት ዘእንበለ ትእዛዘ ወልድ ዘፈነዎሙ። እስመ ተቶስሐ እስትንፋሰ አፉሆሙ በእስትንፋሰ አፉሁ። ወተቶስሐ ህላዌ ዚአሆሙ በህላዌ ዚአሁ። በከመ ይቤ ለሊሁ በከመ አንተ አብ ብየ ምስሌየ ወአነሂ ምስሌከ ብከ ከመ ይኩኑ እሙንቱሂ አሐደ ብነ ከማነ ከመ ይእመን ዓለም ከመ አንተ ፈነውከኒ። ወአነሂ ወሀብክዎሙ ስብሐተ ዘወሀብከኒ ከመ ይኩኑ አሐደ ከማነ ከመ አሐዱ ንሕነ አነሂ ቦሙ ወአንተሂ ብየ ከመ ይኩኑ ፍጹማነ በአሐዱ። ማቴ፲:፵ ዮሐ፯:፲፯:፲፯:፳

፶፬ ወካዕበ ይቤሎሙ ለአርኢሁ ወበዝንቱ ተአምሩ ከመ አነ በአብ ወአብ ብየ

ባለበት በወንጌል ይህ የነገርሁአችሁ ቃል መንፈስ ነው ሕይወትም ነው እንዳለ ሁለተ ኛ ም መንፈስ ይበረታል ሥጋ ግን ይደክ ማልና አለ መንፈስ ይበረታል አለ ስለመለኮቱ ሥጋ ግን ይደክማል አለ ስለ ሰውነቱ፡ ደቀመዛሙርቱ ንም መንፈስቅዱስን ተቀበሉ ይቅርላላችኋቸው ኃጢአት ይቀርላቸዋል ይቅርም ላላላችኂቸውም ኃጢአት አይቀርላቸውም ብሎ በፊታቸው እፍ ባለባቸው ጊዜ ይህ የተቀበሉት የመለኮት ጸጋ የጰራቅሊጦስም ነው ከወልድ የአፍ ትንፋሽ መንፈስቅዱስን መቀበል ሆኗልና።እርሱ ባለቤቱ የተጠማ ወደእኔ ይምጣና ይጠጣ መጽሐፍ የሕ ይወት ምንጭ ውኃ ከሆዱ ይፈስሳል እንዳለ ብሎ እንደተናገረ ይህንን መንፈስቅዱስን ይቀበሉ ዘንድ ስላላቸው ተናገረ።እነሆ ወንጌ ላዊው ይህንን መንፈስቅዱስን ተቀበሉ ብሎ በፊታቸው ላይ እፍ ካለ በኋላ ከኢየሱስ ክርስቶስ አፍ ሐዋርያት መንፈስቅዱስን በመቀ በላቸው ተረ ጕመው። ዮሐ ፮:፷፫ ፤፳፳:፫

፶፪ ዳግመኛም ኃይልን ከአርያም እስክትለ ብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ተቀመጡ አላ ቸው።ጰራቅሊጦስን በዚያች ቀን ሰጥቶአቸው ቢሆን ኃይልን ከአርያም እስክምትለብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ በላለ ነበር፡የገዛ መንፈ ሱን ሰጠ ስለጰራቅሊጦስ ግን ተስፋን ሰጠ። ጳው ሎስም ትፈሩ ዘንድ መገዛት መንፈስን የተቀባ ላችሁ አይደለም የልጅነት መንፈስን ተቀብላች ሁ እንጂ የልጁም መንፈስ በልባችሁ ውስጥ አባ አባቴ ሆይ ብሎ ይጮሀል አለ።ሉቃ፳፬:፵፱ ሮሜ፰:፲፭

፶፫ ስለዚህም ነገር ጌታችን እናንተን የሰማ እኔን ሰማ እኔንም የሰማ የላከኝን ሰማው አለ፡ ቃሉን በአፍ ትንፋሽ በደቀመዛ ሙርቱ አፍ ውስጥ እንዳኖረ አውቆ እናን ተን የሰማ እኔን ሰማ አለ ከአባቱም ዘንድ ትእዛዜን እንዳመጣም አስቦ እኔን የሰማ የላከኝን ሰማው አለ።በአብ ዘንድ የሰማሁትን ሁሉ እመሰክራለሁ፡ይህም እኔ የም ነግራችሁ ቃል የእኔ አይደለም ከላከኝ ከአብ ዘንድ የተገኘ ነው እንጂ ብሎ አስቀድሞ ተና ግሯልና።ሐዋርያት ከላካቸው ከወልድ ትእዛዝ በቀር ሌላ ትእዛዝ የለባቸውም የአፉን ትንፋሽ ከአፋቸው ትንፋሽ ጋር አዋህዷልና ባሕርዩም ከባሕርያቸው ጋር አንድ ሆኗልና እርሱ ጌታ አንተ አብ ከእኔ ጋር በእኔ እንዳለህ እኔም ከአንተ ጋር በአንተ እንዳለሁ እነርሱም ዓለም አንተ እንዳለክሽኝ ያምን ዘንድ በእኛ አንድ ይሁኑ፡ እኔም እኛ አንድ እንደሆንን አንድ ይሆን ዘንድ የሰጠኸኝን ክብር ሰጠሁአቸው እኔም በእነርሱ አለሁ አንተም በእኔ፡ በአንድ አካል ፍጹማን ይሆኑ ዘንድ እንዳለ። ማቴ፲:፵ ዮሐ፯:፲፯:፲፯:፳

፶፬ ዳግመኛ ደቀመዛሙርቱን እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ በዚህ ዕወቁ

ወአንትሙሂ ብየ ወአነሂ ብክሙ። ወበራእየ ዮሐንስ አቡቀለምሲስ ይቤ ወልድ በእንተ ርእሱ አነ ውእቱ ሥርው ዘእመዘመደ ዳዊት ኮከበ ብርሃን ጽባሐዊ መንፈስቅዱስ ዘመርዔት። ወካዕበ በመ በእንተ ጰራቅሊጦስ ንነግር ከመ ይሰመይ መንፈስቅዱስ። ዳዊትኒ ይቤ ወመንፈሰከ ቅዱሰ ኢታውጽእ እምላዕሌየ። ዕሥየኒ ፍሥሓ ወአድ ኅኖተከ። ወበመንፈስ አዚዝ አጽንዐኒ። ወካዕበ ይቤ ወመንፈስከ ቅዱስ ይምርሐኒ በምድረ ጽድቅ።ወለሙሴኒ ይቤሎ እግዚአብሔር አስተጋ ብእ ሊተ ፸ ብእሴ እምውስተ አእሩጊሆሙ ለደ ቂቀ እስራኤል እለ ተአምር ለሊከ ከመ እሙንቱ ሊቃናቱ ለሕዝብ ወጸሐፍቶሙኒ። ወታበውኦሙ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ወይቁሙ ህየ ምስሌከ ወአነሥእ እምውስተ መንፈስ ዘላዕሌከ ወአነብር ዲቤሆሙ ወይጸውሩ ምስሌከ ክበዶ ለዝንቱ ሕዝብ። ወፅአ ሙሴ ወነገሮሙ ለሕዝብ ቃለ እግዚአብሔር። ወአስተጋብአ ሰብዓ ብእሴ እምውስተ አእሩጊሆሙ ለሕዝብ ወአቀሞሙ ዐውደ ደብተራ። ወወረደ እግዚአብሔር በደመና ወተናገሮ ወነሥአ እምውስተ መንፈስ ዘላዕሌሁ ወወደየ ላዕለ ፸ ብእሲ ሊቃናት ወእምዝ አዕረፈ ላዕሌሆሙ መንፈስ ተነብዩ። ዘጸ፴፬:፩ መዝ፶:፲፩ ዮሐ፲፬:፲፩ ራእ፳፪:፲፯

እናንተም በእኔ አላችሁ እኔም በእናንተ አለ። በዮሐንስ አቡቀለምሲስም ራእይ ወልድ ስለራሱ እኔ ከዳዊት ወገን የተገኘሁ ሥር ምሥራቃዊ የብርሃን ኮከብ የመንጋውም ቅዱስ መንፈስ ነኝ አለ። ስለ ጰራቅሊጦስም ዳግመኛ መንፈስ ቅዱስ እንደ ሚባል ተናገረ ።ዳዊትም ቅዱስ መንፈ ስህን ከእኔ አትውሰድ ደስታንና ማዳንህን ስጠኝ በመገዛት መንፈስም አጽናኝ አለ።ዳግመኛም ቅዱስ መንፈስህም በጽድቅ ምድር ይምራኝ አለ። ሙሴንም እግዚአብሔር ከእስራኤል ልጆች ሽማግሌዎች መካከል ለሕዝብ አለቆችና ጻፎች እንደሚሆኑ የምታውቃቸውን ሰባ ሰዎች ሰብስ ብልኝ ወደ መገናኛውም ድንኳን ታስገባቸዋለህ በዚያም ከአንተ ጋር ይቁሙ በአንተም ላይ ካለ ው መንፈስ ከፍዬ በእነርሱ ላይ እኖራለሁ ከአን ተም ጋር የዚህን ሕዝብ ሸክም ይሸከማሉ አለው ።ሙሴም ወጥቶ የእግዚአብሔርን ቃል ለሕዝቡ ነገራቸው ከሕዝቡም ሽማግሌዎች መካከል ሰባ ሰዎችን ሰብስቦ በድንኳኑ ዙሪያ አቆማቸው። እግዚአብሔርም በደመና ወርዶ ተነጋገረው በእር ሱም ላይ ካለው መንፈስ ከፍሎ በሰባው ሰዎች አለቆች ላይ አሳደረ ከዚህም በኋላ ትንቢት የመ ናገርን መንፈስ አሳረፈባቸው። ዘጸ፴፬:፩ መዝ፶:፲፩ ዮሐ፲፬:፲፩ ራእ፳፪:፲፯

፴፯ ኢሳይያስኒ ይቤ መንፈስ እግዚአብሔር ዘላዕሌየ ዘቀብዐኒ እዜንዎሙ ለነዳያን ፈነወኒ ።ሕዝቅኤልኒ ይቤ ወነሥአኒ መንፈስ እግዚአብሔር በድማኅየ ወወሰደኒ ወአቀ መኒ ውስተ መካን ርጊብ ዘምሉእ አዕጽምተ ወይቤለኒ ተነበይ ወልደ እጓለእመሕያው ለዝ አዕጽምት።ወበ ኢዩኤልኒ ይቤ እሠውጥ እምነ መንፈስየ ዲበ ኵሉ ዘሥጋ ዲበ አግብርትየ ወአ እማትየ። እግዚእነሂ ይቤ በወንጌል እፌኑ ለክሙ ካልአ ጰራቅሊጦስሃ። ወበግብረ ሐዋር ያትኒ ይብል ኢየሱስ ዘእምናዝሬት ዘቀብዖ እግዚአብሔር መንፈሰ ቅዱሰ ወኃይለ። ወእግዚ እና ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ሑሩ ወመሀሩ ውስተ ኵሉ አጽናፈ ዓለም፡ ወእንዘ ታጠምቅዎሙ በሉ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ። ኢሳ፷፩:፩ ኢዩ፪:፳፰ ማቴ፳፰:፲፱ ዮሐ፲፬:፲፯

፴፯ ኢሳይያስም በእኔ ላይ ያለ ለድሆችም የምሥራች እነግራቸው ዘንድ የቀባኝ የእግዚአብሔርን መንፈስ ላከኝ አለ።ሕዝቅኤል ም የእግዚአብሔርም መንፈስ በአናቴ ያዘኝ ወስ ዶም በአጥንት በተሞላ ሰፊ ሜዳ ላይ አቆመኝ፡ የሰው ልጅ ሆይ ለዚህ አጥንት ትንቢት ተናገር አለኝ ብሏል። በኢዩኤልም በሥጋ ለባሹ ሁሉ ላይ በወንዶች አገልጋዮቼ በሴቶች አገልጋዮቼም ላይ ከመንፈሴ አሳድራለሁ አለ። ጌታችንም በወ ንጌል ሌላውን አጽናኝ እልክላችኋለሁ አለ። በሐ ዋርያት ሥራም ከናዝሬት የመጣው እግዚአብ ሔርም በመንፈስቅዱስና በኃይል የቀባው ኢየሱስ ይላል።ጌታችንም ደቀመዛ መርቱን ሂዱ ና በዓለም ዳርቻዎች ሁሉ አስተምሩ ስታጠም ቁአቸውም በአብና በወልድ በመንፈስቅዱስም ስም በሉ ብሏቸዋል። ኢሳ፷፩:፩ ኢዩ፪:፳፰ ማቴ፳፰:፲፱ ዮሐ፲፬:፲፯

፴፰ ረከብነ ላዕለ አብ ተሰምዮ አብ እንዘ መንፈስቅድስ ውእቱ በአካሉ ወበህላዌሁ። ወረከብነ ካዕበ ኀበ ወልድ ተሰምዮ ወልድ እንዘ መንፈስቅዱስ ውእቱ በአካሉ ወኀቡረ ህላዌ ምስ ለ አቡሁ። ወኢረከብነ ሎቱ ለጰራቅሊጦስ አበ ከመ ንስምዮ ወልደ፡ወኢረከብነ ወልዶ ከመ ንስ ምዮ አበ። ወበእንተዝ ተሰምየ ለዝሉፉ መንፈስ ቅዱስ።ወበበግዕዘ ህላዌ መለኮትሰ አብኒ መንፈስ ቅዱስ ውእቱ በከመ አቀምነ ስምዐ። ወመንፈስኒ ቅዱስ መንፈስቅዱስ ውእቱ በከመ አቀምነ ስም ዐ። እስመ መንፈስ ብሂል መለኮት ዘኢይትገሰስ

፴፰ በአብ ላይ መንፈስቅዱስ በአካሉና በባሕርዩ ሆኖ አብ መባልን አገኘን። ዳግመኛም በወልድ ላይ መንፈስቅዱስን በአካሉ ሳለ በባሕ ርዩ ከአባቱ ጋር አንድ ሆኖ ወልድ መባልን አገኘ ን ጰራቅሊጦስን ግን ልጅ እንለው ዘንድ አባት አላገኘንለትም አባትም እንለው ዘንድ ልጁን አላገኘንም ስለዚህም ዘወትር መንፈስቅዱስ ይባላ ል።በመለኮት ባሕርይ ጠባይ ግን ምስክር እንዳ ስቀደምን ቅዱስ መንፈስ ነው ።መንፈስ ማለት የማይዳሰስ መለኮት የማይታይ ኃይል የማይገኝ የማይነካ የማይሰፈር የማይወሰን የማያንቀላፋ

ወኃይል ዘኢያስተርኢ ኢርኩብ ወኢልኩፍ ኢስ ፉር ወኢምጡን:: ኢድቁስ ወኢንውም:: ኢዕቡስ ወኢድኩም:: ይሰፍን በኵለሄ እንዘ ኢያስተርኢ::

፵፱ ይገሥሥ ለቀላይ እንዘ ኢይደንን፡ ወአልቦ ጠፈር በላዕሉ ዘይጼልል መልዕ ልቴሁ ወአልቦ መሠረት በታሕቱ ዘይጸውር ህሉናሁ:: ይቀሊ እቀላየ ቀላያት ወይትሌዓል እመልዕልተ ሉዓሌ:: ይርኅብ እምአጽናፈ አጽናፍ:: ይበጽሕ ኵለሄ እንዘ ኢያንሶሱ:: እንዘ ኢይድንጉግ መለኮቱ በግብረተ ዓለም፡ ወኢውሱን ስፍሐ መንግሥቱ በርኅበ ሰማያት ወምድር:: ወኢይትበሀል በእን ቲአሁ ኅበዝ ይበጽሕ ወኅበዝ ኢይበጽሕ:: ዘንተ ይክል ወዘንተ ኢይክል:: ይክል ኵሎ ለእመ ፈቀደ ወያጸርእ ገቢረ ለእመ ኢፈቀደ::

፶ ይእዜኒ ንትመየጥ ኅበ ነጊረ ዜናሁ ለጰራቅሊጦስ ዘዕሩይ ምስለ አብ ወዘውግ ምስለ ወልድ::ወመንፈሰ ተንብዮ ዘበነቢያት:: ወመን ፈሰ አሶት ዘበሐዋርያት:: መንፈሰ ቅዳሴ ዘበጥ መቀታት::ወመንፈሰ ተክህኖ ዘበምሥዋዐ ቍርባ ን::መንፈሰ ረድኤት ዘበሰማዕታት:: መንፈሰ ንጽሕ ዘበደናግል ወመነኰሳት:: መንፈሰ መዊዕ በአጽባእ::መንፈሰ ልቡና ዘበማእምራን:: መንፈሰ ጽድቅ ዘበመሀይምናን:: ወመንፈሰ ሰላም ማእከለ ኢየሱስ ክርስቶስ ወማእከለ ቤተክርስቲያን:: ወኢናምስሎ ለጰራቅሊጦስ ከመ መናፍስት ብዙ ኃን:: ሶበ ይትነገር በእንቲአሁ ኵሉ መክፈልት ሠናይ ወኵሉ ሀብት ፍጹም እምኀበ እግዚአ ብሔር ውእቱ:: መኑኬ ውእቱ እግዚአብሔር:: አኮኑ ጰራቅሊጦስ መንፈሰ ጽድቅ በከመ ይቤ ጳውሎስ::ወበእንተ መንፈስቅዱስ ኢንፈቅድ አኃ ዊነ ትኩኑ አብዳነ አላ ታእምሩ ትካትኒ እንዘ አረሚ አንትሙ ተአምሩ ከመ አማልክተ በሐመ ታመልኩ ወአጣዖክሙ ወተዓእዓእክሙ ወተሐ ውሩ ኅበ ወሰዱክሙ:: ፩ቆሮ ፲፪:፱

፶፩ ዮሐንስኒ ይቤ ወይወፅኡ እምታሕተ መንበሩ ሰብዑ መናፍስት:: ወኢይምስሎ ለጽቡሰ ሕሊና ፯ መናፍስተ ግዚአብሔር ሀለዉ ውስተ መንበር ዘኪሩቤል:: እስመ ትርብዕተ ገበዋቲሁ ለመንበር ዘኪሩቤል ይትሜሰል በትርብዕተ ገበዋ ቲሃ ለቤተክርስቲያን:: በከመ ይገብር እግዚአ ብሔር በሰማየ ሰማያት ዲበ ፬ እንስሳሁ:: ከማሁ ይነብር በዲበ ምድር ዲበ ተድባበ ቀመራ ለቤተክርስቲያን ዘግቡር ማእዘኒሃ በትርብዕተ ፬ ወንጌላውያን:: ገጸ እጓለ እመሕያው ዘማቴዎስ ዘዜነወ ተሰብአ እምዘርአ አብርሃም ወሥገወ መለኮት እምዘርአ ዳዊት :: ወበእንተዝ ተሰምየ ግጽወ በትሪያርክ ዘሮሜ በሥእለ ብእሲ፡ እስመ እመንበር ዘጴጥሮስ ወገጸ መካን ዘማቴዎስ፡

የማይተኛ የማይዝል የማይደክም ሳይታይ በቦታ ሁሉ የሚገዛ ማለት ነውና::

፵፱ ራሱን ዘንበል ሳያደርግ ውቅያኖስን ይነካዋል የሚጋርድ ጠፈር ቢላዩ የለም አካሉን የሚሸከም መሠረትም ከበታቹ የለም ከጥልቆች ጥልቅ ይልቅ እርሱ ጥልቅ ነው:: ከከፍታዎችም ከፍታ ይልቅ ከፍ ከፍ ይላል ከዳርቻዎች ይልቅ ይሰፋል ሳይንቀሳቀስ ሁሉ ጋር ይደርሳል:: መለኮቱ በዓለም ተፈጥሮ ዳርቻ ያለው አይደለምና የመንግሥቱም ስፋት በሰማ ያትና በምድር ስፋት የተወሰነ አይደለም:: ስለ ርሱም ወደዚህ ይደርሳል ወደዚህ ግን አይደ ርስም ይህን ይችላል ይህንን ግን አይችልም አይ ባልም ከወደደ ሁሉን ማድረግ ይችላል ካልወደ ደም ማድረግን ይተዋል::

፶ አሁንም ከአብ ጋር የሚተካከል ከወልድም ጋር አንድ የሆነ የጰራቅሊጦስን ዜና ወደ መናገር እንመለስ፡ በነቢያት ያደረ ትንቢት የመናገር መንፈስ በሐዋርያትም ያደረ የመንፈ ሳዊ ሥልጣን መንፈስ በመጠመቂያዎች የሚገ ኝ የቅዳሴ መንፈስ በቍርባን መሠዊያ ያለ የአገል ግሎትና በመነኮሳትም የሚያደር የንጽህና መንፈ ስ በተዋጊዎች ዘንድ የሚገኝ ድል የመንሳት መንፈስ በዓዋቂዎችም ዘንድ ያለ የማስተዋል መንፈስ በምእመናንም ላይ የሚያድር የጽድቅ መንፈስ በኢየሱስ ክርስቶስና በቤተክርስተያን መካከል የሚኖር የሰላም መንፈስ ነው:: ጰራቅ ሊጦስን በበዙ መንፈሶች አናስመስለው፣ ስለርሱ ሲነገር በጎ ዕድል ሁሉ ፍጹም ሀብትም ሁሉ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው እግዚአብሔር ማን ነው የጽድቅ መንፈስ ጰራቅሊጦስ አይደለምን ጳውሎስ ስለመንፈስቅዱስም ወንድሞቻችን ታው ቁ ዘንዱ እንጂ ሰነፎች ልትሆኑ አንወደም ቀድ ሞም አሕዛብ ሳላችሁ መናጋር የማይቻላቸውን አማልክት ታመልኩ እንደነበር ታውቃላችሁ ጣዖትንም አመለካችሁ ለጣዖት ተገዛችሁ ወደ ወሰዱአችሁም ሄዳችሁ :: ፩ቆሮ ፲፪:፱

፶፩ ዮሐንስም በራእዩ ከዙፋኑም በታች ሰባት መናፍስት ወጡ አለ::ሰባት መናፍስት ምንድር ናቸው ኅሊናው ለተሰናከለ ሰው ሰባ ት የእግዚአብሔር መናፍስት ኪሩቤል ከሚሸከ ሙት ዙፋን በታች ያለ አይምሰለው፡ ኪሩቤል የሚሸከሙት መንበር የጎኖቹ አራት መሆን በቤተክርስቲያን ጉኖች አራትነት ይመስላል እግዚአብሔርም በሰማየ ሰማያት በአራቱ እንስ ሳቱ ላይ እንደሚቀመጥ እንዲሁ በምድር ላይ በአራቱ ወንጌላውያን አምሳል አራት ሆነው በተ ሠሩ በቤተክርስቲያን ጣሪያ ጉልላት ላይ ይቀመ ጣል የሰው ልጅ የመሰለው ከአብርሃም ዘር ሰው መሆኑን ከዳዊትም ዘር የመለኮትን በሥጋ መው ለድ የተናገረ የማቴዎስም ምሳሌ ነው:: ስለ ዚህም የሮሜ ፓትርያርክ መልክ በሰው ሥዕል

እሰመ ክልኤሆሙ በሮምያ ተከለሉ ጴጥሮስ በእደ አቅርጳስ ወማቴዎስ በእደ አቆስጦስ።

፶፪ ገጸ አንበሳ ዘማርቆስ ወከመ አንበሳ ገረሞሙ ለሰብአ ግብጽ ሶበ ይሰብክ ስመ ሐዲሰ ዘኢየአምሩ እሙንቱ ወኢአበዊሆሙ፡ እስመ አቅደመ አብጽሖ ዜና በእለስክንድርያ ኅበ አንያኖስ። ወመቃብረ እግዚእ ኢየሱስኒ እንተ ይእቲ ኢየሩሳሌም ኮነት ውስተ ሢመተ ደወለ ጵጵስናሁ።እስመ አቅደመ ተነብዮ ያዕቆብ በእን ተ ክርስቶስ ወይቤ ይሁዳ እጓለ አንበሳ ሰከብከ ወኖመከ ከመ አንበሳ ወከመ እጓለ አንበሳ አልቦ ዘያነ ቅህከ። ወበእንተዝ ማርቆስ በገጸ አንበሳ ተመሰለ እስመ ዓቃቤ ተሠይመ ለግበ አንበሳ ግሩም።እስመ ይእቲ ዝኅር ዘሊቶስጥሮስ። ወበ እንተዝ ተብህለ በቀናና ከመ ዘኢየሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ ይዕበይ እምካልአን እስመ ውስተ እዴሁ መስቀለክርስቶስ።

፶፫ ገጸ ላህም ዘሉቃስ እንተ ይእቲ አንጾኪያ መንበረ ጴጥሮስ ዳግሚት ወበጾታ ወንጌላውያንሰ ሣልሲት። በገጸ ላህም ተመሰለ ሉቃስ እስመ ነገረ በእንተ ወልድ ዘከመ ይቤ በወንጌል አምጽኡ ላህመ መግዝዐ። ወጥብሑ እስመ ዝንቱ ወልድየ ሞተኒ ወሐይወ ተኀጕለኒ ወተረክበ፡ እስመ ከመ ብእሲ ይነግር በእንቲአሁ ወከመ ውሉድ በእንተ አግብርቲሁ፡ በከመ ተርጕመ ጎርጎርዮስ ቀሲስ ዘአንጾኪያ።

፶፬ ወገጸ ንስር ዮሐንስ እስመ ላዕለ ይሰርር በአክናፈ ሕሊና ወይትሌዓል ውስተ ኑኃ አርያም ከመ አንስርተ ሰማይ ዘውእቶሙ ኪሩቤል።

፶፭ ንትመየጥኬ ኀበ ፍካሬ ነገር ዘይቤ አቡቀለምሲስ። ወይወፅኡ እምታሕተ መንበር ሰብዑ መናፍስት፡ እስመ መንበርሰ አርአያ ቤተ ክርስቲያን ውእቱ በከመ ንቤ ቀዳሚ። ፯ መና ፍስት ፯ ሥዩማነ ቤተ ክርስቲያን እሙንቱ እለ ይትለአኩ በበመዓርጊሆሙ።ቀዳሚ ጾታ ዘመዘ ምራን እለ ይትለአኩ በዝማሬ ዘኑባሬ ጸሎታት ዘሰዓታተ መዐልት ወዘሌሊት። ሢመቶሙሰ በትእዛዘ ኤጲስቆጶስ ዘእንበለ ስፍሐተ እድ።

፶፮ ወዳግም ጾታ ዘአናጕንስጢስ ውእቱኒ ዘይትለአክ በአንብቦ መጻሕፍት በዲበ አትራናስ ወሢመተ ዚአሁኒ በትእዛዘ ኤጲስ ቆጶስ ዘእንበለ ስፍሐተ እድ።ሣልስ ጾታ ዘንፍቀ ዲያቆናት እለ ይትለአኩም ለዲያቆን በሑያጼ ሕዝብ ወአስተዳ ልዎ መኃትው ዘቀናዲል ወዘመዐረ ግራ ወበተወ ክፎ መባአ ቍርባን እመሀይምናን፡ ወበስፍሐተ መንጠዋልዕ ዘቤተ መቅደስ ወበቀሊአቶን ዘከመ

ተጠራ።መንበሩ የጴጥሮስ የቦታውም ክፍል የማ ቴዎስ ነውና።ሁለቱም በሮም በሰይፍ ተመትተ ዋል፡ጴጥሮስ በአቅርጳስ እጅ ማቴዎስም በአቆስ ጦስ እጅ።

፶፪ የአንበሳ መልክ ያለው የማርቆስ ነው።እነርሱም አባቶቻቸው የማያውቁትን አዲስ ስም በሰበከላቸው ጊዜ የግብጽን ሰዎች እንደ አንበሳ አስፈርቷቸዋልና የምሥራቹን ማድረስ በእስእስክንድርያ በአንያኖስ ዘንድ ጀምሯልና። በኢየሩሳሌም ያለች የጌታ ኢየሱስ መቃብርም በሀገረ ስብከቱ ውስጥ ሆናለችና። ያዕቆብ ስለ ክርስቶስ ይሁዳ የአንበሳ ደቦል ተኛህ እንደ አን በሳም አንቀላፋህ እንዳአንበሳም ደቦል የሚቀሰ ቅስህ የለም ብሎ ትንቢት መናገርን አስቀድ ሟልና ስለዚህም ማርቆስ በአንበሳ መልክ ተመሰ ለ፡ ለማያስፈራ አንበሳ ጉድጓድ ጠባቂ ተብሏልና ይህቺውም በሊቶስጥሮስ ያለች መቃብር ናት። ስለዚህም የኢየሩሳሌም ኤጲስቆጶስ ከሌሎች በክብር ከፍ እንዲል በቀናና ታዘዘ የክርስቶስ መስቀል በእጁ አለና።

፶፫ የላም መልክ ያለው የሉቃስ ምሳሌ ነው። እርሷም ሁለተኛይቱ የጴጥሮስ መቀመጫ አንጾኪያ ናት፡ በወንጌላውያን በኩል ግን ሦስተኛ ናት። ሉቃስ በገጸ ላህም ተመሰለ በወንጌል እን ዳለው የሰባውን ላም አምጡና እረዱ ይህ ልጄ ሞቶ ነበር ድኗልና ጠፍቶ ነበር ተገኝቷልና እንዳለ ስለወልድ ተግሯልና። ስለርሱ እንደ ሰው ስለአገል ጋዮቹም እንደልጆች ይናገራልና፡ የአንጾ ኪያው ቄስ ጎርጎርዮስ እንደተረጐመው።

፶፬ ገጸ ንስርም ዮሐንስ ነው፡ ከፍ ብሎ በኅሊና ክንፎች ይበራልና የሰማይ ንስሮች እንደሆኑ እንደ ኪሩቤልም ወደ አርያም ከፍታ ከፍ ከፍ ይላልና።

፶፭ አቡቀለምሲስ ወደተናገረው ነገር ትርጓሜ እንመለስ፡ ከዙፋኑም በታች ሰባት መፍስት ይወጣሉ፡ ዙፋን ቀድሞ እንደተ ናገርን የቤተክርስቲያን ምሳሌ ነው።ሰባት መናፍስት በየማዕረጋቸው የሚያገለግሉ የቤተክርስቲያን ሹማምንት ናቸው። የመጀመሪያው ወገን ከጸሎ ታትና ከቀንና ከሌሊት ሰአታት ጋር በተባበረ ዝማሬ የሚያገለግሉ የመዘመራን ወገን ነው፡ ሹመታቸውም ያለ እጅ መጫን በኤጲስቆጶስ ትእዛዝ ነው።

፶፮ ሁለተኛው የአናጉንስጢስ ክፍል ነው ።በአትራኖስ ላይ መጻሕፍትን በማንበብ የሚያ ገለግሉ ናቸው ሹመታቸውም ደስ እጅ መጫን በኤጳስቆጳሳት ትእዛዝ ነው።ሦስተኛው ሕዝብን በመጕብኘት ቀንዲልናሰም መብራት በማዘጋጀት ከምዕመናንም የቁርባን መባ በመቀበል የቤተ መቅደስ መጋረጃዎችን በመጋረድና በየክፍሉም እንደሚገባ በመግለጥ ዲያቆንን የሚያግዙት

ይደሉ በበጊዜሁ። ወሚመተ ዚአሆሙኒ በትእዛዘ ኤጲስ ቆሰስ ዘእንበለ ስፍሐተ እድ።

፵፬ ራብዕ ጾታ ዘዲያቆን ዘውእቱ ሥሉጥ ላዕለ ተልእኮ ምሥጢር ወለመጥዎ ደሙ ለክርስቶስ በመዳምሐ ወይን ዘውእቱ መካን። በከመ ኢተሐበለ ሱሬፌል ለገሲሰ ፍሕም እምሥዋዕ ዘእንበለ በጉጠት አመ አልከፎ ከናፍሪሁ ለነቢይ። ወከማሁ ኢይደልዎ ለዲያቆን ከመ ይጥማዕ አጽባዕቶ ውስተ ደመ መለኮት። ወባሕቱ ብውሕ ሎቱ ከመ ይመጡ ለሕዝብ በመንካ ወሚመተ ዚአሁሰ ተኀርዮ እምሕዝብ በአንብሮ እድ እምኀበ ኤጲስቆጶስ። ወእምድኅረ ሢመቱ ኢይከውኖ ነሢአ ብእሲት እስመ ከመ መላእክተ እግዚአብሔር ኮነ በከመ ይቤሉ ሐዋርያት።

፵፭ ኃምስ ጾታ ዘጠርዝቤጤር ዘውእቱ ሥሉጥ ላዕለ ቀድሶ ቍርባን ወላዕለ ምህሮ ወላዕለ ምድራሳት ወአስተሥርዮ ኃጣውእ በከመ ኤጲስቆጶስ ለአንብቦ ጸሎተ ንስሓ በውስተ ምሥዋዕ ወለአብኦ ዐቢየ ክርስቲያን። ወባሕቱ ኢይከውኖ ከመ ይሢም ዲያቆነ አው ንፍቀ ደያቆን አው ዘእምታሕቴሆሙ ሥዩማነ ። ወሚመተ ዚአሁሰ በአንብሮ እድ እምኀበ ፩ ኤጲስቆጶስ በዕለተ እሑድ።

፵፮ ሳድስ ጾታ ኮሬ ኤጲስቆጶስ ኦቅሞንስ ዘሥሉጥ ላዕለ ቅዳሴ ምጥማቃት ወላዕለ ቅዳሴ አጽሕልት ወጽዋዓት ወመዓንፍት ወመዳምሕት ወላዕለ ኵሉ ንዋየ ግበሪሁ ለምሥዋዕ። ወባሕቱ ኢይክል ከመ ይኅትም ምሥዋዐ በቅብዐ በለሳን፡ ወኢከመ ይስፋሕ እዴሁ ለሢመተ ቀሳውስት ወዲያቆናት።

፵፯ ሳብዕ ጾታ ዘመጥሮቢሊጥ ዘውእቱ ኤጲስቆጶስ ዘሥሉጥ ላዕሌሃ ለቤተ ክርስቲያን ወብውሕ ሎቱ ከመ ይስፋሕ እዴሁ ለተክሪዘ ቀሳውስት ወደያቆናት ወከመ ይኅትም ምሥዋዐ በቅብዐ በለሳን። ወሚመተ ዚአሁ እምኀበ ፫ ኤጲስቆጶሳት አው እምኀበ ፪ በዕለተ እሑድ እንዘ ይሰፍሑ እደ ላዕሌሁ ወይጸልዩ በእንተ ምጽአተ መንፈስቅዱስ። ወኢይከውኖ ለ፩ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ይሢም ኤጲስቆጶሰ ዘከማሁ፡ እስመ ይቤ እግዚእነ በወንጌል ኀበ ሀለው ፪ወ፫ ጉቡአን በስምየ ህየ ሀሎኩ አነ። ለእመ ፪ ኤጲስቆጶሳት ሀለዉ ይሜለስ ማእከሌሆሙ ወለእመሰ ፫ ሀለዉ ይቄድሶ ለሥላሴሆሙ እንዘ ይሁብ ኃይለ ተክህና ለዘሤምዎ ኤጲስ ቆጶስ። ወበከመ ማኅቶት ይነሥእ ብርሃነ እምነ መኃትው እለ ቀደሙ ከማሁ ይነሥእ ኤጲስቆጶስ መንፈሰ ተጽጽሶ እምኀበ ቀደምት ኤጲስቆጶሳት።

የንፍቀ ዲያቆናት ክፍል ነው ሹመታቸውም እጅ ያለመጫን በኤጲስቆጶሳት ትእዛዝ ነው።

፵፬ አራተኛው ለምሥጢር አገልግሎት የክርስቶስንም ደም በወይን መጨለፊያ ማንኪያ ለማቀበል ሥልጣን የተሰጠው የዲያቆን ማዕረግ ነው።ሱራፌ የነቢዩን ከንፈሮች ባስነካው የመሠዊያውን ፍም ያለጉጠት ለመንካት እንዳልደፈረ እንዲሁ ዲያቆን ጣቶቹን በመለኮት ደም ውስጥ ይነክር ዘንድ አይገባውም።ዳና ግን ለሕዝብ በማንኪያ ሊያቀብል ሥልጣን አለው፡ ሹመቱም ከሕዝብ መካከል ተመርጦ በኤጲስቆጶስ ዘንድ እጅ በመጫን ነው ፡ከተሾመ በኋላ ሚስት ማግባት አይገባውም ሐዋርያት እንደ ተናገሩት እንደ እግዚአብሔር መላእክት ሆኗልና።

፵፭ አምስተኛው ቊርባንን ለማክበር ለማስተማር ድግሰት ለመድረስ እንደ ኤጲስቆጶስ ኃጢአትን ለማስተሠርይ በመሠዊያም የንስሓ ጸሎት ለማንበብ ዐቢየ ክርስቲያንን ለማስገባት ሥልጣን የተሰጠው የቄስ ማዕረግ ነው።ነገር ግን ዲያቆን ወይም ንፍቀ ደያቆን ወይም ከእነርሱ በታች ያሉትን ሹማምንት ሊሾም አይገባውም።ሹመቱም በእሑድ ቀን ከአንድ ኤጲስቆጶስ ዘንድ እጅን በመጫን ነው።

፵፮ ስድስተኛው መጥመቂያዎችን ለመቀደስ ጻሕሎችንና ጽዋዎችን ወጭትና ዕርፈ መስቀልን የመሠዊያውንም መገልገያዎች ሁሉ ለመቀደስ ሥልጣን የተሰጠው የኮሬ ኤጲስቆጶስ ማዕረግ ነው። ነገር ግን መሠዊያውን በሜሮን ዘይት ያትም ዘንድ እጁንም ቀሳውትንና ዲያቆናትን ለመሾም ይዘርጋ ዘንድ አይችልም።

፵፯ ሰባተኛው የመጥሮጶሊ ማዕረግ ነው። እርሱም በቤተክርስቲያን ላይ ሥልጣን ያለ ው እጁንም ቀሳውስትና ዲያቆናትን ለመሾም መሠዊያውንም በሜሮን ዘይት ሊያትም ሥልጣን ያለው ኤጲስቆጶስ ነው። ሹመቱም በሦስት ወይም በሁለት ኤጲስቆጶሳት በእሑድ ቀን እጃቸውን በላዩ ጭነው ስለመንፈስቅዱስ መውረድ በመጸለይ ነው። አንዱ ኤጲስቆጶስ እንደርሱ ያለውን ኤጲስቆጶስ ይሾም ዘንድ አይገባውም ጌታችን ብወንጌል ሁለት ወይም ሦስት በስሜ የተሰበሰቡ ቢኖሩ በዚያ እኔ እኖራለሁ እንዳለ ሁለት ኤጲስቆጶሳት ሉ እርሱም በመካከላቸው ሦስተኛ ይሆናል።ሦስት ሆነውም ካሉ ኤጲስቆጶስ አድርገው ለሾሙት የማገልገልን ኃይል ሰጥቶ ሦስት ነታቸውን ይቀድሰዋልና፡ መብራት ከቀደሙት መብራቶች ብርሃንን እንደሚቀበል እንዲሁ ኤጲስቆጶስም ከእርሱ ከቀደሙት ኤጲስቆጶሳት የጵጵስናን መንፈስ ይቀበላል።

፺፩ ወእግዚእነሂ እንዘ ዕሩየ መለኮት ምስለ ወላዲሁ አኮ ዘኮነ ሀያዴ ለሢመተ ክህነት አላ እምኀበ አቡሁ ተሠይመ፡፡ እስመ ጸርኃ ሎቱ እመልዕልተ ደመና እንዘ ይብል ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ሎቱ ስምዕዎ፡፡ ኢጸርኀ ሎቱ እምቅድመ ጥምቀቱ አላ ጸርኀ ሎቱ እምድኅረ ጥምቀቱ ከመ ያርኢ ሥርዓተ ምሥጢር ዘቤተ ክርስቲያን፡እስመ ኢይደልዎ ለኢጥሙቅ ይንሣእ ሢመተ ክህነት፡፡ ወመንፈስቅዱስኒ ወረደ በርእ የተ ርግብ አኮ ከመ ይቀድሶ አላ ከመ የሀብ ተስ ፋ ለነሢአ መንፈስቅዱስ ለእለ ሀለወነ ንጠመቅ እምድኅሬሁ፡፡

፺፪ ወእምድኅረዝ አኀዘ ይንግር ወይምሀር እስከ አመ ዐርገ አዚዞ ለሐዋርያቲሁ፡፡ እስከ ኢብውሕ ሎቱ ለቀሲስ ከመ ይምሀር ዘእን በለ እምድኅረ ቅስናሁ፡፡ አማንኬ ጠርዝቤጤር ወልደ እግዚአብሔር ዘንጹሕ ቅስናሁ፡ ዘእንበለ ጥልቀት ዓራዘ ክህነቱ፡፡ አማንኬ መጥሮቢሊጥ ወልደ እግዚአብሔር ዘምዑዝ ኤጲስቆጶስናሁ፡፡ ዘይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ንሥኡ ንጹሐን ንሥኡ መንፈስ ቅዱስ፡፡ለእለ ኀደግሙ ኃጢአት ይትኀደግ ሎሙ ወለእለ ኢኀደግሙ ኃጢአት ኢይትኀደግ ሎሙ ፡፡ ናሁኬ አብጻሕነ ለክሙ ጾታ መዓርገ ክህነት እመዘምራን እስከ ኤጲስቆጶሳት፡፡ በእንተ ዘይቤ ዮሐንስ አቡቀለምሲስ ፯ መናፍስት ይወፅኡ እመታሕተ መንበሩ፡፡ ወፍካሬሁሰ አኮ በእንተ መናፍስት ፯ አላ በእንተ ሀብተ መላእክት ፯ ዘቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዘይትወሀብ እም፩ ጰራቅሊጦስ ዘብዙኅ ጸጋሁ፡፡

፺፫ በእንተ አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ ኢረከብነ ምክንያተ ለጥንተ ህላዌሆሙ ወኢ ጠባ ይዐ ለግዕዘ መለኮቶሙ፡፡አብ ይሰመይ እግዚአ ብሔርሃ እምቅድመዓለም ወእስከ ለዓለም፡፡ ወል ድኒ ይሰመይ እግዚአብሔርሃ እምቅድመ ዓለም ወእስከ ለዓለም ወዓዲ፡፡ ወመንፈስቅዱስ ይሰ መይ እግዚአብሔርሃ እምቅድመ ዓለም ወእስከ ለዓለም ወዓዲ፡፡ ወኢረከብነ ሎቱ ለአብ ካልዐ ስመ ዘእንበለ እግዚአብሔር፡፡ኢተሰምየ ክርስቶስ ሃ እስመ ኢተቀብዐ ሥጋዌ እም ዘርአ ዳዊት በከመ ተቀብዐ ወልድ ዋሕድ ሥጋዌ ንጽሕተ እምወለተ እጓለ እመሕያው እንተ ኢተአምሮ ርስሐተ ዝ ዓለም፡፡ እስመ ክርስቶስ ብሂል ቅቡዕ ብሂል፡ተቀብዐ መለኮቱ በቅብዐ ሥጋዌ ወአኮሰ ዘተቀብዐ ትስብእቱ በቅብዐ መለኮት እግዚአ ብሔር ኮነ ሰብአ ወመጠቆ ለከዊነ ሰብእ ኀበ ከዊነ እግዚአብሔር፡፡አኮ በሙያጤ ወቱሳሔ አላ በጽምረት ወበትባሬ፡፡

፺፬ ወካዕበመ ኢተሰምየ አብ አማኑኤልሃ እስመ ኢደመረ መለኮቶ በትስብእትነ፡ እስመ አማኑኤል ብሂል አምላክ ወሰብእ በአሐዱ

፺፩ ጌታችንም ከወለደው ጋር በመለኮት የተካከለ ሲሆን የክህነት ሹመትን የነጠቀ አይደ ለም ከአባቱ ዘንድ ተሾመ እንጂ የምወደው ልጄ ይህ ነው እርሱን ስሙት ብሎ ከደመና በላይ ስለርሱ አሰምቶ ተናግሯልና፡፡ ከጥምቀቱም አስ ቀድሞ አልተናገረለትም የቤተክርስቲያንን የም ሥጢር ሥርዓት ያሳይ ዘንድ ከጥምቀቱ በኋላ አሰምቶ ተናገረለት እንጂ፡፡ ያልተጠመቀ ሰው የክህነት ሹመትን ይቀበል ዘንድ አይገባውምና መንፈስቅዱስም በርግብ አምሳል ወረደ ሊቀድ ሰው አይደለም ከእርሱ በኋላ እንጠመቅ ዘንድ ላለን ለእኛ መንፈስቅዱስን የመቀበልን ተስፋን ሊሰጥ ነው እንጂ፡፡

፺፪ ከዚህም በኋላ ሐዋርያቱን አዝዞ እስኪያርግ ድረስ ሊናገር ሊያስተምር ጀመረ፡፡ቄስ ከቅስናው በኋላ ካልሆነ በቀር ሊያ ስተምር ሥልጣን የለውምና፡፡ በእውነት የእግዚ አብሔርን ልጅ ቅስናው ንፁህ የሆነ ጠርዘቤጤር (ቄስ)ነው የክህነት ልብሱም እድፍ የሌለበት ነው፡፡በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ንጹሀን ደቀ መዛሙርቱን መንፈስቅዱስን ተቀበሉ ይቅር ላላ ችኋቸው ኃጢአት ይቀርላቸዋል ይቅር ላላላ ችኋቸውም ኃጢአት አይቀርላቸውም ያላቸው ኤጲስቆጶስ መልካም መዓዛ ያለው መጥሮጶሊጥ (ኤጲስቆጶስ) ነው፡፡ እነሆ ዮሐንስ አቡቀለምሲስ ሰባት መናፍስት በከዙፋኑ ይወጣሉ ስላለው ከመዘምራን እስከ ኤጲስቆጶስ ድረስ ያለውን የክህነት ማዕረግ ክፍል ነገርናችሁ ትርጓሜውም ስለሰባቱ መናፍስት አይደለም ጸጋው ብዙ ከሆነ ከአንድ ጰራቅሊጦስ ስለሚሰጥ ሰባቱ የቅድስት ቤተክርስቲያን መልእክት ሀብት ነው እንጂ፡፡

፺፫ ስለአብና ስለወልድ ስለ መንፈስቅዱስ ግን ለአኗኗራቸው መሠረት ምክንያት ለመለኮ ታቸውም ባሕርይ ጥንት አላገኘንም፡፡ አብ ከዘላ ለም እስከ ዘላለም ድረስ እግዚአብሔር ይባላል መንፈስ ቅዱስም ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ መንፈስቅዱስ ይባላል፡፡ለአብ ከእግዚአብሔር ሌላ ስም አላገኘንለትም ክርስቶስም አልተባለም አንድ ወልድ የዚህን ዓለም መተዳደፍ ከማታውቅ የሰ ው ልጅ ሴት ልጅ ንጽህት ሥጋን እንደተቀባ ከዳዊት ዘር ሥጋን አልተቀባምና፡ ክርስቶስ ማለ ት የተቀባ ነውና፡፡ መለኮቱ የሥጋን ቅባት የተቀ ባ አይደለም እግዚአብሔር ሰው ሆነ ሰብእናን ወደ አምላክነት ከፍ አደረገው በመለወጥና በመ ቀላቀል አይደለም በፍጹም አንድነት ነው እንጂ፡፡

፺፬ ዳግመኛ አብ አማኑኤል አልተባለም መለኮቱን ከሰውነታችን ጋር አላዋ ሀደምና ፡አማኑኤል ማለት በአንድ አካል ያለ

ህላዌ። ወካዕበመ ኢተሰምየ አብ ጰራቅሊጦስሃ በከመ መንፈስቅዱስ ዘወረደ ላዕለ ሐዋርያት፡ እስመ ኢያስተርአየ እምፍጥረተ ዓለም እስከ ይእዜ በህላዌሁ ዘእንበለ በራእየ ትንቢተ ነቢያ ቲሁ።ወበእንተዝ ይቤ ዮሐንስ ወንጌላዊ ለእግዚ አብሔርሰ አልቦ ዘርእዮ ግሙራ ወባሕቱ ወልድ ዋሕድ ዘህሎ ውስተ ሕፅነ አቡሁ ወእቱ ነገረነ።

፶፩ ወልድኒ ኢተሰምየ ክርስቶስሃ ዘእንበለ አመ ተሰብአ እማርያም። ወባሕቱ አቅ ደመ ሎቱ ተነብዮ ዳንኤል በከመ ዜነም ገብር ኤል እንዘ ይብል ሰንበታተ አድሞሙ ለሕዝብከ ወለሀገርከ ቅድስት ከመ ትሠለጥ ኃጢአት ወይ ትትተም ጌጋይ ወይደምሰስ አበሳ ወትሠረይ ዐመፃ ወትምጻእ ጽድቅ እንተ ለዓለም ወይትቀ ባዕ ቅድስተ ቅዱሳን።ወተአምር ወትሌቡ እም ፀአተ ቃሉ ዘታውሥእ ወትትሐነጽ ኢየሩሳሌም እስከ ክርስቶስ ንጉሥ ፯ ሰንበታት ስሳ ወክልኤ። ወአማኑኤልሂ ኢተሰምየ ዘእንበለ አመ ተወልደ እም ድንግል። ወበእንተዝኒ አቅደመ ተነብዮ ኢሳይያስ እንዘ ይብል ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ወወሊዳ ትሰምዮ ስሞ አማ ኑኤል። ኢሳ፯:፲፬ ዳን፱:፳፬

፶፪ ወመንፈስ ቅዱስኒ ኢተሰምየ ጰራቅሊጦስሃ ዘእንበለ አመ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ እፌኑ ለክሙ ካልአ ጰራቅሊጦስሃ። ጰራቅሊጦስ ብሂል ናዛዚ ብሂል በነገረ ጽርእ። በእንተ ምንትኬ ተሰምየ ናዛዜ። እስመ አርድእት ኮኑ ልሕዋነ እም ዕለተ ዕርገቱ ለወልድ እስከ ዕለተ ርደቱ ለመንፈስቅዱስ። ወበ እንተዝ ሰመዮ ወልድ ጰራቅሊጦስሃ ለመንፈስ ቅዱስ ወፍካሬ ስሙሰ ናዛዚ በከመ ንቤ ቀዳሚ።
ዮሐ ፲፬:፲፭

፶፫ ወርደተ መንፈስቅዱስሰ በ፶ወ፫ ዕለት እምአመ አሰፈዎሙ በ ፶ ዕለት እምዘ ተንሥአ እሙታን ጊዜ ፫ ሰዓት በዕለተ እሑድ እንዘ ሀለዉ አርድዕት ውስተ ጽርሕ፡ ወመጽአ ድምጽ ከመ ዘጽኑዕ ነፋስ ወመሰሎሙ ዘተጕድአ ገበዋቲሁ ለቤት። ቦአ እንተ ጠፈር ወአኮ እንተ ኆኅት።እስመ መንፈስ ውእቱ ዘኢይትገሰስ ወእ ሳት ውእቱ ዘኢይትለከፍ። ተጠምቁ አርድእት በፈለገ እሳት ዘውሕዘ እምሰማየ ሰማያት። ውዕየ ሦከ ኃጣውኢሆሙ ወኢውዕየ ሥጋሆ ሙ። ሐዋ ፪:፩-፬

፶፬ ቦአ ልሳነ እሳት ውስተ አፉሆሙ ከመ ይቀድሶ ለልሳን ዘሥጋ ረሰዮሙ ነባብያነ በአንጋረ ኵሉ አህጉር። ዝኩ መንፈስ ጽድቅ ዘዘረወ ልሳነ ኵሉ በሐውርት በምድረ ሰናኦር ከመ ኢይሳምዑ በበይናቲሆሙ፡ እስመ አንዙ ይትግሁ ለሐኒጸ ማኅፈድ። ይበሉ ንሕንጽ ለነ

አምላክና ሰው ማለት ነውና። ዳግመኛም አብ በሐዋርያት ላይ እንደወረደ መንፈስቅዱስ ጰራቅ ሊጦስ አልተባለም።ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ እስከ ዛሬም ድረስ በነቢያት የትንቢት ራዕይ በቀር በባሕርዩ አልተገለጠምና።ስለዚህ ወንጌላዊው ዮሐንስም እግዚአብሔርን ያየው የለም ዳሩ ግን በአባቱ እቅፍ ያለ አንድ ልጅ እርሱ ነገረን አለ።

፶፩ ወልድም ከማርያም ሰው ከመሆኑ አስቀድሞ ክርስቶስ አልተባለም። ነገር ግን ዳንኤል ገብርኤል ለሕዝብህና ለተቀደሰች ሀገርህ ለብዙ ዘመን የሚሆነውን አስታውቃቸው ኃጢ አት እንድትፈጸም በደል እንዲታተም በደልም እንዲጠፋ ዐመፃ እንድ ትሠረይ ለዘላለም የምት ሆን ጽድቅ እንድ ትመጣ ቅዱሰ ቅዱሳንም እንዲቀባ ከምትናገረው ከቃሉ መውጣት ታውቃ ለህ ታስተውለውምአለህ፡ ኢየሩሳሌምም እስከ ንጉሥ ክርስቶስ መነሣት ድረስ ሰባት ሱባዔና ስድሳ ሁለት ሱባዔ ትታነጻለች ብሎ እንደ ነገረው፡ ከድንግል ከመወለዱም በፊት አማኑኤል አልተባለም ስለዚህም ኢሳይያስ እነሆ ድንግል ትፀንሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች ወልዳም ስሙን አማኑኤል ትለዋለች ብሎ ትንቢት መናገርን አስቀደመ ። ኢሳ፯:፲፬ ዳን፱:፳፬

፶፪ መንፈስቅዱስም ጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ሌላውን አጽናኝ እልክላችኋለሁ ከማለቱ በፊት ጰራቅሊጦስ አልተባለም ጰራቅ ሊጦስ ማለት በጽርዕ ቋንቋ አጽናኝ ማለት ነው ና። ስለምን አጽናኝ ተባለ ደቀመዛሙርት ወልድ ካረገበት ቀን ጀምሮ ጰራቅሊጦስ እስከ ወረደበት ቀን ድረስ ያለቅሱ ነበርና ስለዚህም ወልድ መንፈስቅዱስን ጰራቅሊጦስ አለው፡የስሙ ትርጓ ሜ ግን አስቀድመን እንደተናገርነው አጽናኝ ማለት ነው። ዮሐ ፲፬:፲፭

፶፫ የመንፈስ ቅዱስም መውረዱ ተስፋ በሰጣቸው በአምሳሦስተኛው ቀን ከሙታ ንም ተለይቶ በተነሣ በአምሳኛው ቀን በእሑድ ቀን በሦስት ሰዓት ደቀመዛሙርቱ በጽርሐ ጽዮን ውስጥ ሳሉ ነው፡ እንደ ዐውሎ ነፋስ ያለ ድምፅ መጣ። የቤቱ ግድግዳዎች የፈረሱ መሰላቸው በደጃፍ ያይደለ በጣርያ ገባ። የማይዳሰስ ረቂቅ የማይያዝም እሳት ነው።ደቀመዛሙርቱ ከሰማየ ሰማያት በፈሰሰ የእሳት ፈሳሽ ተጠመቁ የኃጢአ ታቸው እሾህ ተቃጠለ ሥጋቸው ግን አልተ ቃጠለም። ሐዋ ፪:፩-፬

፶፬ የሥጋን አንደበት ይቀድሰው ዘንድ የእሳት ላንቃ ወደ አፋቸው ገባ በሀገሩ ሁሉ ቋን ቋዎች የሚናገሩ አደረጋቸው ይኸውም በሰናኦር ምድር ቁመቱ እስከ ሰማይ የሚደርስ ሕንፃ ለራሳችን እንሥራ ብለው ሕንፃ ለማነጽ ይተጉ ዘንድ ስለጀመሩ እርስ በርሳቸው እንዳይደማመጡ

ማኅፈደ ዘይበጽሕ ቆሙ እስከ ሰማይ። ወሶበ ኮነ ቆሙ ፶፻ወ፰፻፴ወ፫ ገፍትኦሙ እግዚአብሔር በነፋስ ኃያል ወከመ ኢይግሙ ኅዱ ሐኒጸ ማኅፈድ ዘረወ እግዚአብሔር ልሳናቲሆሙ ከመ ኢይሳምዑ ፩ ምስለ ካልኡ፡ እስመ ፩ ነገሩ ለእጓ እምሕያው እስከ አሜሃ። ዘፍ፲፩:፩-፱

፶፱ ወነገረ ዕብራይስጢ አኮ ከመ ዝርወተ ልሳን ዘኮነ አላ ለአብርሃም ተሠርዐ፡ እስመ መልአከ ገጽ መሀሮ ከመ ይትናገር ዕብራይስጢ። ወሶበ ሰአነ ተናግሮ በነገረ ዕብራይስጢ ነፍሐ ውስተ አፉሁ። ወኮነ አብርሃም ተናጋሬ በነገረ ፍጥረት ዘአሜሃ ዘኢየአምር ቀዲሙ ወኢአበዊሁ። ወከመ ያእምር ዓዲ አፅምኦ ነገረ ዕብራይስጢ ነፍሐ ውስተ እዘኒሁ መልአከ ገጽ። ወእምዝ ኮነ አብርሃም ዘይትናገር ሐዲሰ እስከ ተምህሩ ደቂቁ ወደቂቀ ደቂቁ። ወነገረ በሐውርትሰ ዘተዘርወ በምድረ ሰናኦር ተኀድገ ለአሕዛብ። ወመጻሕፍትኒ እለ ተጽሕፋ በእደዊሁ ቅዱሳት በኆኅያተ ዕብራይስጢ ተምህረ አብርሃም።ወለያዕቆብ መሀሮ መልአከ ገጽወወሀቦ ጽሑፋተ በሰብዑ ሰሌዳት ፡ወተምህረ ምሥጢራተ ዘውስቴቶን ። ኩፋ ፲፩:፲፱-፲፫

፷ ወለሙሴኒ ወሀቦ እግዚአብሔር ሕገ ወትእዛዘ ዘተጽሕፋ በአደዊሁ ቅዱሳት በኆኅያተ ዕብራይስጢ፡ወለተዐይነ እስራኤልኒ ተናገሮሙ እግዚአብሔር በነገረ ዕብራይስጢ። ወዳዊትኒ ዘመረ በመሰንቆ ወኀሊየ በመዝሙር በነገረ ዕብራይስጥ።

፷፩ ነቢያተ እስራኤልኒ ወነቢያተ ይሁዳ ነገሩ ትንቢቶሙ በነገረ ዕብራይስጥ። ነቢያተ ፄዋዊ ዘባቢሎን እለ ተፄወዉ በእደ ናቡከደናጾር ንጉሥ ወበእደ ናቡዝርዳን ሊቀ መብስላኒሁ ተነበዩ በነገረ ዕብራይስጥ። ወነቢያተ ፄዋዊኒ ዘበፋርስ እለ ፄወዎሙ ስልምናሶር ተነበዩ በነገረ ዕብራይስጥ። ፪ነገ ፳፰:፲፩-፳

፷፪ ወእግዚእነሂ ተወሊዶ እምወለተ ዕብራውያን ነበበ በነገረ ዕብራይስጥ እንዘ ንኡስ ውእቱ እንዘ ይትሌቶት በሥርዓተ ሕፃናት።. ወአመልሀቀ ካዕበ እንዘ ይሜህር በዕኑዕ ቃል ነበበ በነገረ ዕብራይስጥ። ወሐዋርያትኒ እምአመ ሕጽንቶሙ እስከ አመ ርደተ መንፈስቅዱስ ዘተሠውጠ ላዕሌሆሙ ነበቡ በነገረ ዕብራይስጥ ። ወበእንተዝ አእመረ ጠቢበ ጠቢባን እግዚአብሔር ከመ ኢይክሉ አሕዛብ አሚነ በሥላሴ ዘእንበለ በስብከተ ሐዋርያት። ወካዕበመ ከመ ኢይክሉ ሐዋርያት ሰቢከ በነገረ ኵሉ በሐውርት ዘእንበለ በርደተ መንፈስቅዱስ። ወበእንተዝ ተፈነወ ጰራቅሊጦስ መንፈሰ ጽድቅ ከመ ያስተጋብእ ውስተ አፉሆሙ ለሐዋርያት

የሀገሩን ቋንቋ ሁሉ የለያየው የጽድቅ መንፈስ ነው። ቁመቱም አምስት ሺህ አራት መቶ ሠላሳ ሦስት ክንድ በሆነ ጊዜ እግዚአብሔር በብርቱ ነፋስ ገለባበጣቸው ደግመውም ሕንፃ እንዳያንፁ እግዚአብሔር አንዱ ከሌላው ጋር እንዳይደ ማመጡ ቋንቋቸውን ለያየ፡ እስከዚያ ጊዜ ድረስ የሰው ልጅ ቋንቋው አንድ ነበርና። ዘፍ፲፩:፩-፱

፶፱ የዕብራይስጥ ቋንቋ ለአብርሃም የተሠራ እንጂ እንደተለያዩት ቋንቋዎች የሆነ አይደለም። መልአከ ገጽ ዕብራይስጥን እንዲናገር አስተምሮታልና በዕብራይስጥ ቋንቋ መናገር በተሳነው ጊዜ በአፉ እፍ አለበት አብርሃምም ቀድሞ አያውቀውም በነበረ አባቶቹም በማያ ውቁት ያን ጊዜ በነበሩት ሰዎች ቋንቋ የሚናገር ሆነ፡ የዕብራይስጥንም ቋንቋ ዳግመኛ ሰምቶ እን ዲረዳ መልአከ ገጽ በጆሮዎቹ እፍ አለ። ከዚህ በኋላ አብርሃም ልጆቹና የልጅ ልጆቹ እስኪማ ሩት ድረስ እንግዳ በሆነ ቋንቋ ይናገር ነበር። በሰናኦር ምድር የተለያዩው የሀገሩ ሁሉ ቋንቋ ግን ለአሕዛብ ቀረላቸው። በዕብራይስጥ ፊደሎች የተጻፉ መጻሕፍትንም አብርሃም ተምሯል። ያዕ ቆብንም መልአከ ገጽ አስተማረው በሰባት ሰሌዳ ዎች የተጻፈውንም ሰጠው በውስጣቸው ያሉት ንም ምሥጢሮች ተማረ። ኩፋ ፲፩:፲፱-፲፫

፷ ለሙሴም እግዚአብሔር ቅዱሳት በሆኑ እጆቹ በዕብራይስጥ ፊደሎች የተጻፈ ሕግና ትእዛዝን ሰጠው የእስራኤል ማኅበሮችም እግዚአብሔር በዕብራይስጥ ቋንቋ ተናገራቸው፡ ዳዊትም በዕብራይስጥ ቋንቋ በመሰንቆ ዘመረ በመዝሙርም ዘፈነ።

፷፩ የእስራኤልና የይሁዳም ነቢያት ትንቢ ታቸውን በዕብራይስጥ ቋንቋ ተናገሩ፡በንጉሥ ናቡከደነጾርና በአብሳዮቹ አለቃ በናቡዝርዳን እጅ የተማረኩ የባቢሎን ምርኮ ነቢያት በዕብራ ይስጥ ቋንቋ ትንቢት ተናገሩ ስልምናሶር የማረካ ቸው በፋርስ የነበሩትም ምርኮኞች ነቢያት በዕብ ራይስጥ ቋንቋ ትንቢት ተናጋሩ። ፪ነገ ፳፰:፲፩-፳

፷፪ ጌታችንም ከዕብራውያን ሴት ልጅ ተወልዶ ሕፃን ሆኖ በሕፃናት ሥርዓት እየተ ኰላተፈ በዕብራይስጥ ቋንቋ ተናገረ። ባዳገም ጊዜ ዳግመኛ በጸና ቃል ሲያስተምር በዕብራይስጥ ቋንቋ ተናገረ። ሐዋርያትም ከዕድገታቸው በእነ ርሱ ላይ እስካደረ የመንፈስ ቅዱስ መውረድ ጊዜ ድረስ በዕብራይስጥ ቋንቋ ተናገሩ። ስለዚ ህም የጥበበኞች ጥበበኛ እግዚአብሔር አሕዛብ ያለሐዋርያት ስብከት በሥላሴ ማመን እንደማ ይችሉ ሐዋርያትም ዳግመኛ ያለ መንፈስቅዱስ መውረድ በሀገሩ ሁሉ ቋንቋ መስበክ እንደማ ይቻላቸው ዐወቀ፡በዚህም ምክንያት በሰናኦር ሜዳ የተበተኑትን የዓለምን ቋንቋዎች በሐዋርያት አንደበት ውስጥ ሰብስቦ ያኖር ዘንድ የጽድቅ

አንጋረ ዓለም ዘተዘርወ በምድረ ሰናኦር።

፹፫ ፈነዎሙ ይስብኩ ውስተ አጽናፈ ዓለም ወንጌለ መንግሥተ ሰማያት። ወእንዘ ይትናገሩ በልሳን ሐዲስ እስመ እግዚአብሔር እግዚአ ልሳናት ኅደረ ውስተ አፉሆሙ በርሀ አልባቢሆሙ በጸዳለ ብርሃኑ እስመ ማእምረ አልባብ ተሠውጠ ውስተ አለባቢሆሙ። በከመ መለኮተ ወልድ ተቀብዐ ቅብዐ ተሰብኦ እንዘ እግዚአብሔር ውእቱ ወተሰምየ ክርስቶስሃ ወከማሁ ሐዋርያትኒ ተቀብዑ በቅብዐ መለኮት እንዘ ውሉደ ሰብእ እሙንቱ ወተሰምዩ ክርስቲያን፡ እስመ ክርስቶስ ብሂል መሲሕ ብሂል። ወመሲሕ ብሂል ቅቡዕ ብሂል። ወካዕበመ ክርስቲያን ብሂል መሲሐውያን ብሂል። ወመሲሐውያን ብሂል ቅቡዓን ብሂል። ሐዋ፲፩:፲፮

፹፬ ወጽዋዔ ስሙ ለክርስቶስ ያሬኢ ከመ ዘአሐዱ።ወጽዋኤ ስሞሙ ለክርስቲያን ያሬኢ ከመ ለዘብዙኃን።በከመ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ ወዘአስተዮሙ ለ፩ እምእሉ ንኡሳን ጽዋዓ ማይ ቈሪር ባሕቲቶ በስመ ረድእ የአማን እብለክሙ ኢየኀጒል ዕሤቶእስመእለ ክርስቶስ አንትሙ። ማቴ፲:፵

፹፭ ርኢኬ ዘከመ ያስተባዝኀ ክርስትናሆሙ በከመ ክርስቶስ ውእቱ። ወይሰምዮሙ መሲሐውያነ በከመ መሲሕ ውእቱ። በእንቲ አሁኒ ይቤ በመዝሙር አነ አበቍል ቀርነ ለዳዊት ወአስተዴሉ ማኅቶተ ለመሲሕየ። ወበእንቲ አሆሙኒ ተብህለ ወኢኀደገ ከመ ይሥሐጦሙ ሰብእ።ወገሠጸ ነገሥተ በእንቲአሆሙ ወኢትግስሱ መሲሐንየ ወኢታሕስሙ ዲበ ነቢያትየ። እስመ ሀብተ ተነብዮኒ ኢተፈልጠ እምሐዋርያት በከመ ይቤ ዮሐንስ አቡቀለምሲስ እስመ ሕጉ ውእቱ ለኢየሱስ መንፈሰ ተነብዮ። ጳውሎስኒ ይቤ መንፈሰ ኢታጥፍኡ ወተነብዮ ኢትመንኑ ዘሠናየ አመክሩ ወዘይኄይስ ግበሩ፡ወካዕበ ይቤ ጳውሎስ ዘሰ ይትኔበይ ቤተክርስቲያነ የሐንጽ። መዝ ፻፴:፲፯-፲፰

፹፮ ወአርደኢሁሰ ለወልደ አምላክ ነቢያተ ይሰመዩ በእንተ መንፈስቅዱስ ዘላዕሌሆሙ። ሐዋርያተ ይሰመዩ በእንተ ዘይቤሎሙ ሑሩ ወስብኩ ውሰተ ኵሉ አጽናፈ ዓለም፡ ወእንዘ ታጠምቅዎሙ በሉ በስመ አብ ወወልድ መወንፈስ ቅዱስ።ኤጲስ ቆጰሳተ ይሰመዩ በእንተ ዘይቤሎሙ ዘአሰርክሙ በምድር ይኩን እሡረ በሰማያት።ወዘፈታሕክሙ በምድር ይኩን ፍቱሐ በሰማያት፡ ሰማዕተ ይሰመዩ በእንተ ዘይበሎሙ ናሁ አነ እፌንወክሙ ከመ አግባዕ ማእከለ ተኩላት። ወካዕበ ይበሎሙ ሶበ ይወስዱክሙ ውስተ አዕዋዳት ኀበ ነገሥት ወመኳንንት ኢተኀልዩ

መንፈስ ጰራቅሊጦስ ተላከ።

፹፫ የመንግሥተሰማያትን ወንጌል በዓለም ዳርቻዎች ሁሉ ይሰበኩ ዘንድ ላካቸው በአዲስ ቋንቋም ሊናገሩ ጀመሩ ፡የቋንቋዎች ባለ ቤት እግዚአብሔር በአንደበታቸው አድ ሯልና በብርሃኑ ጸዳል ልቦቻቸው በሩ ልቦችን መርምሮ የሚያውቅ እርሱ በየልቡናቸው አድሯልና።የወልድ መለኮት እግዚአብሔር ሲሆን ሰው የሚሆንን ቅባት እንደተቀባ ክርስቶስም እንደተባለ እንዲሁ ሐዋር ያትም የሰዎች ልጆች ሲሆኑ የመለኮትን ቅባት ተቀብተው ክርስቲያን ተባሉ። ክርስቶስ ማለት መሲሕ ማለት ነው መሲሕም ማለት የተቀባ ማለት ነውና።ዳግመኛ ክርስቲያን ማለት መሲሐውያን ማለት ነው መሲሐውያንም ማለት የተቀቡ ማለት ነውና። ሐዋ፲፩:፲፮

፹፬ የክርስቶስም የስሙ አጠራር አንድ እን ደሆነ ያሳያል የክርስቲያንም ስም አጠራር ለብዙዎች የተሰጠ እንደሆነ ያመለክታል። ጌታ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን በደቀመዝሙሬ ስም ቀዝ ቃዛ ውኃ ብቻ ያጠጣ እውነት እላችኋለሁ ዋጋውን አያጣም እናንተ የክርስቶስ ናችሁና እንዳላቸው። ማቴ፲:፵

፹፭ እርሱ ክርስቶስ እንደሆነ የክርስቲያንን መጠሪያቸውን እንዳበዛ ተመልከት እርሱም መሲሕ እንደሆነ መሲሐውያን ይላቸዋል። ስለርሱም በመዝሙር ለዳዊት ቀንድን አበቅላለሁ ለቀባሁትም መብራትን አዘጋጃለሁ አለ። ስለነርሱም ሰው ግፍ ያደር ግባቸው ዘንድ አልፈቀደም ስለነርሱም ነገሥታትን ገሠጸ ፡ የቀባኋቸውን አትንኩ በነቢያቴም ላይ ክፉ አታድርጉ ተብሎ ተነግሯል።ትንቢት የመናገርም ሀብት ከሐዋርያት አልተለየም፡ ዮሐንስ አቡቀለምሲስ ትንቢት የመናገር መንፈስ የክርስቶስ ሕግ ነውና እንዳለ።ጳውሎስም መንፈስን አታጥፉ ትንቢት መናገርንም አትናቁ በጎ የሆነውን መርምሩ የተሻለውንም አድርጉ አለ።ዳግመኛም ጳውሎስ ትንቢት የሚናገር ቤተክርስቲያንን ያንጻል አለ። መዝ ፻፴:፲፯-፲፰

፹፮ የአምላክ ልጅ ደቀመዛሙርትም በእነርሱ ላይ ስላደረ መንፈስቅዱስ ነቢያት ይባላሉ እኮን፡ ሂዱና በዓለም ዳርቻዎች ሁሉ አስተምሩ ስታጠምቁአቸውም በአብና በወልድ በመንፈስቅዱስም ስም በሉ ስላላቸው ሐዋርያት ይባላሉ። በምድር የሠራችሁት በሰማይ የታሠረ ይሁን በምድርም የፈታችሁት በሰማያት የተፈታ ይሁን ስላላቸው ኤጲስቆጶሳት ይባላሉ።እነሆ እኔ እንደ በጎች በተኩላዎች መካከል እልካችኋለው ስላላቸው ሁለተኛም ወደ ፍርድ አደባባዮች ወደ ነገሥታትና መኳንንት ቢወስዱአችሁ የምትሉትን የምትናገሩትንም አታስቡ የአባታችሁ መንፈስ በእናንተ ይናገራል ስላላቸው

ዘትብሉ ወዘትነቡ አላ መንፈሱ ለአቡክሙ ይትናበብ በላዕሌክሙ ወካዕበ ይቤሎሙ ኢትፈርህዎሙ ለእለ ይቀትሉክሙ ሥጋክሙ ወለነፍስክሙሰ ኢይክሉ ቀቲሎታ:: ማቴ፲:፲፯፤ ፳:፲፱ ዮሐ፳:፳፫

፳፯ ወካዕበመ አርአዩ ሐዋርያት አሰረ ጽድቆሙ ለመነኮሳት በመንኖ ንዋይ ወበኢያጥርዮ አዝርእት ወገራውህ ወአዕጻዳተ ወፍር በኢያጥርዮ አልህምት ወአባግዕ ወአጣሊ ወመንኖ ብእሲት ወውሉድ ወአኀው ወአኃት እስመ አልቦ ፍና ድኂን በኀበ ኢተረክበ አሰሮሙ ለሐዋርያት::

፳፰ ስብሐት ለእግዚአብሔር አብ ለዘጸውዖሙ ለሐዋርያት፡ ወሰጊድ ለወልድ ለዘኃረዮሙ ወጸውዖሙ ከመ እምሰብእ ይኩኑ አማልክተ፡አኰቴት ለመንፈስቅዱስ ለዘአንጽሖሙ ወቀደሶሙ:: ከመ መላእክተ እግዚአብሔር እለ ይትለአኩ በጽርሐ አርያም፡ በረከቶሙ በረከተ እዴሆሙ ወረከተ አፉሆሙ ትኩን ምሌነ ወትባርከነ ዝየ እለ ተጋባእነ ለዓለመ ዓለም አሜን ወአሜን::

፳፱ ተፈጸመ ዘለፋሆሙ ለመቅዶንዮስ ወለአውጣኪ ርኩስ፡ እለ ክህድዎ ለመንፈስቅዱስ ወተዓረክዎ ለዲያብሎስ አጽሐፍክዎ አነ ጊዮርጊስ፡ ወዛቲ መጽሐፈ ምድራስ በቃለ ኀሊና ምስለ እሉ እንዘ እትበአስ፡ ወበሰይፈ መለኮት እንዘ እተዋቀሥ፡ እንዘ ይረድአኒ ጰራቅሊጦስ፡ ለዓለመ ዓለም አሜን፡ አሜን፡ ወአሜን::

.... /// ....

ዳግመኛም ሥጋችሁን የሚገድሉአችሁን ነፍሳችሁን ግን ሊገድሏት የማይቻላቸውን አትፍሯቸው ስላላቸው ሰማዕታት ይባላሉ::
ማቴ፲:፲፯፤ ፳:፲፱ ዮሐ፳:፳፫

፳፯ ዳግመኛም ሐዋርያት ገንዘብን በመናቅ ዘርና እርሻ የመሠማሪያም አፀዶች ባለመግዛት ላሞችና በጎችን ፍየሎችንም ባለመግዛት ሚስትና ልጆችን ወንድሞችና እኅቶችንም በመተው የመነኮሳትን የጽድቅ ፍለጋ አሳዩ፡ የሐዋርያት ፍለጋቸው ባልተገኘበት የመዳን ጎዳና የለምና::

፳፰ ሐዋርያትን ለጠራቸው ለእግዚአብሔር አብ ምስጋና ለመረጣቸውና ከሰዎች መካከል ተለይተው አማልክት እንዲሆኑ ለጠራቸው ለወልድ ስግደት በጽርሐ አርያም እንደሚያገለግሉ እንደ እግዚአብሔር መላእክት ላነጻቸውና ሊቀደሳቸው ለመንፈስቅዱስም ምስጋና ይገባል፡ የእጃቸውና የአንደ በታቸው በረከት ከእኛ ጋር ትሁን በዚህ ሥፍራም የተሰበሰብን እኛንም ትባርከን ለዘላለሙ አሜን፡ ይሁን::

፳፱ መንፈስቅዱስን የካዱት ለዲያብሎስም ጓደኞች የሆኑት የመቅዶንዮስና የረከሰ የአውጣኪ ተግሣጽ ተፈጸመ፡ ይህችን የድረስት መጽሐፍ በኅሊና ቃል ከእነርሱ ጋር እየተጣላሁ በመለኮትም ሰይፍ እየተዋቀስሁ ጰራቅሊጦስም እየረዳኝ እኔ ጊዮርጊስ አጻፍኋት ለዘላለሙ አሜን፡ ይሁን፡ ይደረግ::

.... /// ....